Ч. 36 (14.579). Львів, п'ятниця 19. лютого 1937. Oplata pocztowa uiszczona gotówką. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ

РЕДАКЦІЯ Й АДМІНІСТР.: ЛЬВІВ, РИНОК Ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції й Адм.: 229-41
Телефон Друкарні 229-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Конто: П. К. О. Львів 504.060.
Банку Чеських Легіон. Прага „Діло".
Рукописів не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно . . . . . 5.00 зол.
Чвертьрічно . . . . . 15.00 „
Піврічно . . . . . 30.00 „
Річно . . . . . 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ. У ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч. У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 сот.

Большевики ллють сльози...

(КТВ) Промова, яку виголосив 14. січня ц. р. в соймі посол Валевський про трагедію польської нац. меншини в СССР, викликала голосний відгук у Совітах, при чому не обійшлось без порушення української справи.

Чільні органи большевицької преси — „Ізвєстія" і „Правда" — вмістили у відповідь Валевському кілька довших статтей. В цих відповідях оба щоденники витикають Польщі „тяжку ситуацію українців, білорусів, жидів та інших меншин". Спеціяльно стаття відомого А. Хвилі, який називає польського посла „гітлерівським псом", закидає полякам „терпіння 7 міліонів українців у Польщі".

Отже вже й большевики, мистці в демагогії, проливають нібито сльози над нашою долею. Цікаво, які висновки поробить з їхніх міркувань польська сторона?

Пан консуль прилучує Підкарпатську Русь до Польщі!

(КТВ.) В мин. неділю відбулись у варшавському Союзі письменників збори, на яких п. С. Свєжбінський, б. польський консуль в Ужгороді, виголосив відчит про Підкарпатську Русь. Відчит випав незвичайно цікаво тому, що прелегент докладно представив історичну долю Підк. Руси на всіх відтинках політичного й економічного життя.

Як виходить зі слів прелегента, будь що будь авторитетного обсерватора підкарпатських відносин, від видачі закону з 14. липня 1927. р. **Підкарпатську Русь здеградовано до ролі кольонії, а з автономії не залишилось навіть сліду.** Від тої пори на Підк. Руси цілковито перемогла чеська централізація, про що свідчить м. ін. факт, **що урядовцями на Закарпатті є виключно чехи, а місцеві „карпаторусини" навіть з університетською освітою ніде посади дістати не можуть.**

Ще гірше виглядають економічні відносини. **86 відсотків рільних господарств ледви животіють.** Власники виниць, що заробляють 2—10 сотиків від літри вина, теж терплять нужду.

Оці дані безперечно цікаві, коли взяти на увагу, що говорить їх торговельний представник чужого народу.

Але п. консуль дещо теж і загальопувався, бо сказав між іншим і таке: „Якщо внаслідок якихось політичних змін можна булоб **перевести на Закарпатті плебісцит, то з певністю (!) 80% населення висказалось би за переходом до Польщі, або в склад угорської монархії (!). Так виглядає ситуація по стороні наших гір".**

Польонофільство підкарпатського населення йде, мовляв, так далеко, що вже навіть у тамошніх церквах люди співають релігійні пісні на нуту... **„Боже цось Польскен"... "**

Не знаємо, чи заяву п. консуля треба трактувати тільки як відповідь послові Шебі. Але коли навіть так, то чомуж найбільш патріотична польська преса плакала недавно над тим, що „українські агенти революціонізують Підкарпатську Русь, підготовляючи протипольську акцію"... Кому тепер вірити?

Мадрид збомбардований.

Після півночі національні літаки збомбардували Мадрид; в місті вибухла пожежа. Як виходить з дотеперішніх даних, **11 осіб згинуло, 60 ранено.** Більшість набоїв упала коло центру міста, один ушкодив будинок бельгійської амбасади.

10 національних літаків бомбардувало околицю Мадриду. Інші національні літаки двічі збомбардували місцевості, **положені у північній частині провінції Лєріда;** шкоди невеликі.

НАСТУПИ ЧЕРВОНИХ НЕ ПОЩАСТИЛИ.

Як повідомляє національне командування, національні війська відбили кілька ворожих наступів, а саме: в **Астурії** на відтинку Ескамперо, де вбито і ранено чимало червоних; на **мадридському фронті** — в західному парку; під **Мханозо**, де в наступі брало участь 6 червоних повзів.

На фронті Харами національні війська посуваються вперед; вони відбили ворожий протинаступ, здобуваючи 3 повзи.

Ген. Кейпо де Лляно додає, що і на відтинку Віллядерліо відбито наступ червоних з втратами. Зрештою ніяких поважніших боїв не було.

Командант оборони Мадриду ген. Міяха заявив, що вчора рано почався наступ червоних на південному відтинку Харами та в околиці Маразози; про хід тих операцій ще нічо не відомо.

ШЛЯХ З МАДРИДУ ДО ВАЛЕНСІЇ ТАКИ ПЕРЕРВАНИЙ.

Червоний командант Мадриду ген. Міяха рішуче заперечив, що національні війська перервали шлях Мадрид—Валенсія.

Тимчасом представник Аваса відповідає, що він доїхав тим шляхом лише до мосту біля Арґанди, бо там самохід попав під обстріл національних військ.

Червоні виголоджували населення Маляґи.

Перед упадком Маляґи почався в місті та в околиці голод. Як лише національні війська заняли місто, взялись організувати постачання харчів, висилаючи зі Севіллї самоходи з харчевими припасами. Крім того командант британських воєнних кораблів, що стоять у пристані, запропонував поміч.

Національна влада подякувала, але не прийняла пропозиції, бо

виявилося, що в Малязі є великі припаси муки й інших харчів, та комуністичні комітети ховали їх для себе, наражуючи населення на голод.

Національна влада передала всі харчі пекарням і крамницям, тому зперед них зникли черги.

АРАБ ЕСПАНСЬКИМ КОНСУЛЕМ.

Генерал Франко заіменував визначного араба Сіді Могамед бен Амара еспанським консулем у Танжері та вислав його зі спеціяльною місією до Мекки.

Іменування мусулманина на становище еспанського консуля зробило незвичайно добре враження серед мусулманського населення.

СОВІТСЬКІ КОРАБЛІ ПЛИВУТЬ ДО ЕСПАНІЇ.

Корабельний рух між СССР і червоною Еспанією росте. Як повідомляють з Констанци, за минулий тиждень переплило чорноморські протоки 38 чужинецьких кораблів у напрямі Еспанії, з того 20 під совітським прапором. Ці кораблі везуть здебільша зброю та муніцію до Барсельони.

Зате кораблі, що пливуть зі Середземного Моря, зокрема совітські, не мають ніякого вантажу. На двох плило чимало ранених.

Ухо пяного раба не чує брязкоту кайдан, у які він закутий.

Після настасівського процесу.

На українських територіях Польщі політичні процеси буденна поява. Є їх два головні роди: з українським національним підкладом — це звичайно процеси проти членів, дійсних чи здогадних, Організації Українських Націоналістів та процеси на тлі комуністичної акції.

В останніх часах процеси проти ОУН помітно зменшилися, хоч далеко ще не припинились. Зате зросло значно число процесів проти комуністів і комунарів. Ті назви слід завжди розріжновувати. Комуністами є найчастіше більш-менш свідомі партійні члени — у великій перевазі жиди, у нас КПЗУ (Комуністичної Партії Західної України). Комунарами є звичайно сільська молодь чи взагалі молоді люди зі села, партійно мало свідомі, що є знаряддям у руках позакулісових режисерів з метою ослаблювати і розкладати українські національні організації та установи.

Комінтерн поширив сьогодні дуже помітно свою працю у Польщі, зокрема ще на українських теренах. Він використовує дуже зручно недомагання польської внутрішньої політики і взагалі сучасну польську політику супроти українців. З приводу нових кольонізаційних намірів уряду і проектів у цій справі, що появились у соймі, розвинули большевики велику пропаганду через радіо (висильні стації в Києві ім. Косіора і Комінтерну в Москві), що кінчається стереотиповим зазивом до робітників і селян Західної України, що єдиний їхній рятунок — повалити теперішній соціяльний лад і завести колгоспи та радгоспи. У своїй протипольській пропаганді використовують большевики дуже зручно навіть нашу національну пресу у Польщі чи пак її поодинокі статті, очевидно з відповідним насвітленням. Радіо у нас на селі вже сьогодні ніяка дивовижа і большевицька радієва пропаганда — як сказано, ведена тепер дуже зручно — може мати і має деякі успіхи.

Але вертаймось до теми, яку подано у наголовку статті. Як уже відомо зі сторінок „Діла", відбувся минулого тижня великий процес у тернопільському окружному суді проти 23 сільських комунарів з Настасова, повіт Тернопіль. Запав уже доволі строгий присуд. З 23 підсудних увеиннено шістьох, а 16 засуджено на визначні кари, при чому двох з них, що брали безпосередню участь у вбивстві бл. п. Михайла Лапчака, по 10 літ вязниці.

Формально не був це політичний процес, бо підсудних обвинувачено за звичайні кримінальні проступки і злочини: збіговисько з наміром насильного нападу на особу і майно, за що польський карний кодекс знає солідарну збірну відповідальність, ушкодження чужого майна, тяжке тілесне ушкодження та убивство в бійці. Отже нема тут ніодної політичної карної статті. А проте мотиви тих кримінальних проступків і злочинів мали суто політичне підложжя. Це й зазначено у письменному умоти-

вуванні акту обвинувачення, а ще ясніше зазначено це на розправі у кінцевих устних виводах оборони цивільного позовництва. Ось чому настасівський процес перед тернопільським карним трибуналом треба вважати за процес суто політичного характеру.

В мотивації судового присуду вказано на те, що настасівський погром з 30. серпня м. р. є першим зорганізованим погромом на селі у Польщі і досі тут нема анальоґії. На розправі доказано, що 40 до 50 сільських парубків комунарів, підюджені мабуть справжнім комуністом, недавнім солтисом і багатим „американом" Іваном Бичком, з помсти за побиття в сусідньому селі Чортория одного з місцевих комунарських провідників, з пальною і січною зброєю, сокирами і „хлопськими параграфами", себто з колами й орчиками, у боєвому виряді напали на домівку місцевої читальні „Просвіти". Там убили вони одного чоловіка, а кількох тяжко поранили і здемолювавши читальняну домівку, вчинили погром у ріжних частинах величезного села, руйнуючи доми і хатню обстанову 32 місцевих громадян, яких уважали за противників комуни. Погром трівав три години при битті дзвонів на трівогу і так довго гуляла банда сільських опришків серед ясної місячної літньої ночі, ширячи усюди перестрах і паніку. І ніхто тоді не подумав, що треба зорганізувати самооборону перед звичайним бандитським нападом.

І тут саме слабість нашого села. Комунарський терор гомічали вже й давніше, особливо в деяких повітах Покуття, донедавна радикальній домені, як теж у Дрогобиччині й Самбірщині у тих громадах, що були під майже виключним впливом радикалів. Під радикальним впливом був теж і Настасів, як теж і деякі інші села Тернопільщини та Збаражчини, де сьогодні комуна підносить голову і до своєї розкладової роботи вербує собі комунарів — головно зпоміж місцевої молоді.

Настасівська розправа виявила теж і загострення соціяльних ріжниць села, які свідомо роздувають комуністичні емісарі, щоб жирувати саме на тих ріжницях. Творчі конструктивні елементи села самочинно ведуть оборонну акцію, недопускаючи головно комунарів — і зовсім слушно — до місцевих українських освітніх та господарських установ. Цю працю слід тепер пляново розбудувати і повести послідовно безпощадну боротьбу з сільською комуною. На жаль, такої систематичної зорганізованої протикомуністичної акції у нас ще скрізь не переведено. А треба її повести, бо Комінтерн через своїх висланців щораз більше добирається до нашого села. Боротьбу повинні вести не тільки українські національні політичні партії, але й організації неполітичного характеру, яким загрожує безцеремонна розкладова робота збаламучених комунарів.

Ще одно. У комуністичних і комунарських процесах нема зправила „сипачів", які істнують у майже кожному процесі проти ОУН. Так було і в настасівському процесі, де всі підсудні всьому перечили й один другого не сипав. Це вказує на те, що виступи комунарів зорганізовані і вони самі заздалегідь відповідно вишколені. Інакше є з ОУН, у процесах якої підсудні виступають більш відрухово, не виказуючи попереднього вишколу.

Вкінці настасівський процес виказав і звязок наших комунарів з Комінтерном. На кошти оборони прислано з Франції поважнішу квоту 1.800 золотих. Видно, що й інші комуністичні процеси — це зрештою і давніше було відоме — оплачує червона Москва через свої закордонні станиці. Користають з цього джерела передовсім жидівські адвокати, що „працюють" у комуністичних процесах. Українська палестра дуже рідко виступає в характері оборонців у таких процесах і на мою думку не слід їй бути речниками комунарів у судовій салі, а тим більше комуністів. Так робить національна адвокатура інших народів, що загрожені розкладовою акцією Комінтерну чи його ріжнородних прибудівок. Бойкотуючи подібні процеси, українська національна палестра сповнить один із своїх важких національних обовязків.

Д-р Степан Баран.

ДОВКОЛА ЕСПАНІЇ.

„Іван без роду" на мадридському фронті.

Після того, як повстав у Льондоні комітет про невмішування до еспанських справ, скількість чужинців в еспанських арміях значно зросла. Не буде великої помилки, коли скажемо, що в Еспанії в сучасний мент у війні бере участь по обох боках фронту коло 100 тисяч чужих добровольців. Треба мати на увазі також і те, що за обома воюючими сторонами в Еспанії стоять групи окремих великих і малих держав. Тільки після цього буде нам зрозуміло те, що війна в Еспанії ще так довго тягнеться.

Свого часу, запитуючи в англійському парляменті міністра закордонних справ А. Ідена про ситуацію в Еспанії, одна посолка спиталася, чи не думає він, що найкращим способом припинити війну булоб, видалити всіх чужинців-добровольців з Еспанії? Безперечно ця посолка мала повну рацію.

Европейська преса пише, що заки національна армія ген. Франка заняла Толедо, можна ще було говорити про війну еспанців з еспанцями. Але від хвилини, коли виявилося, що Мадрид боронить міжнародня бриґада зложена з 45.000 вояків під командою був. полоненого зі світової війни мадяра Фекете (який був відповідно підготовлений в Москві і висланий большевиками до Еспанії), почалися великі перегони: Кожна з воюючих сторін намагається поповнити свої резерви людського матеріялу чужинцями. Здається, нема ні одного европейського народа, який не мав би своїх громадян по одній або по другій воюючій стороні, ще частіше по обох.

Зі спису вбитих і ранених коло Мадриду та з тих коротких заміток, що останніми часами появилися в українській пресі бачимо, що на еспанському фронті воюють як добровольці між іншими чужинцями наші земляки. Цікаво, що українські емігранти, не дивлячись на свій нужденний матеріяльний стан, участи в еспанській війні не беруть. Зате там опинився дехто з наших студентів, які вчаться у закордоні та гурток лемків — заробітчан.

Мимоволі повстає питання: в який спосіб удалося тим напів темним нашим землякам опинитися в большевицькій бриґаді на еспанському фронті? І тут пригадується мені такий випадок: Десь з початком жовтня м. р. на однім з праських залізничих двірців мою увагу звернув на себе гурт молодих людей, які говорили між собою часом навіть дуже ломаною польською мовою. Потім я побачив на запасній лінії їх цілий ешолон, приблизно коло тисячки душ. Впадало в очі, що все це були молоді люди, майже однакового віку і виглядали неначе новобранці або змобілізовані. На мій запит: хто вони, звідки і куди їдуть — почув я відповідь, що це заробітчани з Польщі, Галичини і Словаччини, а їдуть до Франції на сезонову працю в тамошніх цукроварнях.

Пригадуючи собі цей випадок, приходжу до висновку, що саме ці хлопці є тими Іванами Безрідними, яких удалося інтернаціональним пройдисвітам затягнути замість на французькі бураки — до міжнародньої бриґади в червоній армії.

З приводу вербування добровольців до еспанської большевицької армії в Парижі оповідають таку історійку: З одного париського двірця кожного вечора відїздить поїзд, який відвозить до еспанського кордону французьких і чужих добровольців. Гурток принагідних глядачів заховується при цьому цілком байдуже. Лише один панок захоплено прощає добровольців піднятим пястуком, переказує через них поздоровлення для членів „Людового Фронту", що воюють в рядах „червоної армії" та намагається ріжними викриками настроїти добровольців вороже проти ген. Франка. Коли одному з глядачів було вже досить цеї комедії, він запитався жвавого панка, чому він сам не їде воювати проти ґен. Франка, а посилає проти нього інших? — „Але-ж пане, — відповів той, — та я прецень еспанець!"

Один з париських щоденників умістив на своїх сторінках думку визначного еспанського діяча, який тепер живе в Парижі і заховується до подій в своїй батьківщині невтрально. Він каже: „Моя нещасна країна захоплена двома жорстокими ворогами: літературою і великими европейськими народами, які думають, що допомагають нам. Література витворила леґенду про те, що у нас воює демократія проти диктатури. А великі европейські держави, щоби зберегти Еспанію, посилають літаки, гармати; палять і руйнують міста, нищать памятники, мости, пристані. Література працює в імені правди, европейські держави працюють в імені мира. Гарна робота, а її наслідки ще кращі..."

Д. А-ук

Український орґанізований протиалькогольний рух

і XXI. МІЖНАРОДНІЙ ПРОТИАЛЬКОГОЛЬНИЙ КОНҐРЕС

У вересні п. р. відбудеться у Варшаві XXI Міжнародній Протиалькогольний Конґрес. Такі конґреси є переглядом боротьби з отрутами, що її веде ввесь світ. Вони теж намічують дальші напрямні праці та устійнюють методику і тактику цієї праці. Відбуваються що три роки — останній був у Льондоні 1934 року. У ньому молоде ще українське Т-во „Відродження" участи не брало, тимбільше, що на поїздку делеґатів за кордон не булоб мало засобів. Щойно в цьому році нам доведеться вперше виступити на міжнародній арені та вивести наш рух перед очі цілого світу. Ми й зголосили наш реферат „Протиалькогольний рух серед українців", що його приняв організаційний комітет. Буде він виголошений по всякій імовірності у французькій мові у скороченні (кожний референт дістає тільки 15 хвилин часу) та буде видрукований у цілості в усіх чотирьох мовах, принятих на конґресі (польська, німецька, французька, англійська) і перед конґресом вручений слухачам, опісляж помістять його у конґресовому збірнику. Оце таким робом до відомості цілого світу дійдуть дані про наш рух і його успіхи.

Буде це безсумнівний успіх і нашого руху і нашого народу загалом. Треба знати, що наш протиалькогольний рух ріжниться від інших і тим він цікавий. Усюди ведуть його у себе в дома державні народи при допомові державних засобів за моральною і матеріяльною підтримкою влади. Отже зїдуться державні народи, що будуть заступати свою владу і говорити про її співділання. Але ми будемо одиноким недержавним народом, що веде боротьбу з отрутами сам, без нічиєї підтримки, інколи з великими перешкодами. Проте наші успіхи великі. За нами світле минуле плебісцитової акції і сотнями сухих громад і широка мережа відродженецьких осередків тепер. Власними засобами видавана література і створена вистава. В цьому десятому році нашої праці ми випустили вісімсоттисячний примірник наших видань. Так отже приблизно на десять людей припадає у нас один примірник протиалькогольної літератури. Треба знати, що наша вистава візьме теж участь у загальній виставі підчас конґресу: матимемо окреме місце і постараємось його уладити як мога репрезентативно та оригінально. Багато образів уже маємо, інші треба буде ще створити (тут заклик до наших мистців-малярів піти нам у цьому на-руку). Треба загалом покласти багато трудів і на це необхідно теж немало гроша, щоб якслід виконати наші завдання. Отже числимо на цьогорічну збірку, що відбудеться в першім тижні березня, бо тільки наше громадянство може своїми дрібними датками допомогти нам гідно його заступити перед очима всього світу.

Наш рух ріжниться від інших своєю самостійністю. Та він має ще другу важну прикмету: з протиалькогольним тісно лучиться у нас протитютюневий рух, що його ми так само рішуче й активно ведемо. Так ми уявляємо собою справжніх абстинентів, справжніх борців з отуманюючими отрутами. Це ми на кожному кроці підкреслюємо і воно дає нам вищість над багатьома іншими.

Конґрес триватиме цілий тиждень і відбуватиме свої наради у варшавському університеті. Що він відбудеться у Варшаві, це для нас корисна обставина, бо зможемо поїхати туди без великих коштів. На жаль, ми як учасники уявляти собою будемо дуже слабу жмінку, просто одиниці. Треба знати, що наради конґресу будуть відбуватись у багатьох секціях. Інші народи позголошували виклади до ріжних кількох, а то й кільканацятьох секцій. Вистане сказати, що вплинуло самих тільки польських рефератів 23! А наш один! Чому? Бо інші народи, хоч для них протиалькогольний рух може й не має того значіння, що для нас — краще зорґанізовані. Треба знати,

що в них істнує не одно товариство, як у нас, а кожна суспільна верства, кожне звання, навіть вол, отже й молодь, жінки, священики, вчителі, шофери і всі інші мають свої окремі товариства, що ведуть працю на власну руку у своїм середовищі і кожне з них має без порівнання більше членів, як наше одиноке „Відродження". Швеція, що числом населення слабша від нас (6 міліонів), має 230 тисяч абстинентів, підчас коли наш семиміліоновий нарід начислює їх насправжки тільки 1.500! Сильні за кордоном особливо товариства священиків і вчителів — чого в нас і зовсім нема. Не від речі теж зазначити що рівночасно відбуватиметься теж конгрес абстинентського духовенства, на якому наше, протиалкогольно незорганізоване духовенство жадни не зможе виступити. А шкода! Булоб це друге місце, де можна би про себе заговорити.

Отож, як сказано, у ріжних секціях буде багато ріжнородних викладів, а ми матимемо тільки один. Окрім „Відродження" ніхто більше не бореться у нас з отрутами... Громадянство скинуло ввесь тягар на плечі одному гуртковi людей. Та й не дуже і турбується, як йому живеться та з чого... Та ще не пізно! Ще моглаб повстати організація духовенства і хочби секція учительська при „Вчительській Громаді" (роблять заходи, щоб її створити) і хочби лікарське та жіноче, якщо не товариство, то хоч секція абстинентська при істнуючих досі товариствах. Вони могли би ще робити заходи заговорити, де слід. Та й булаб трівка користь громадянству, бо з нових абстинентських клітин могли би згодом вирости сильні організації, що розгорнули би працю на ріжних ділянках і дійшли там, де самому одному „Відродженню" дійти важко.

Після конгресу намічено прогульку на Гуцульщину... Не ми її показуватимемо, а господарі конгресу. Наших нещасних розпиячених гуцулів ми моглиб показати тільки як негативну ілюстрацію для підтвердження теорії про виродження і вимирання. Все одно: требаб і про це подумати. Само „Відродження" має тільки одну філію у Ворохті і вісім кружків на цілій Гуцульщині. Всюди по кілька людей, що — на диво — якось удалося їх вирвати з моря нещасного, розпияченого загалу. Щоб тих кількадесять людей могло щонебудь зробити — мала надія. Тут повинні інші громадські установи піти нам назустріч та зробити те, чого ми не можемо.

Оце і є нові завдання, що разом з конгресом виринули вже не тільки перед самим „Відродженням", а перед цілим українським громадянством. Чи ми багато сподіємося від інших, тобто від усіх, що з ріжних країв і звідусіль світу прийдуть на конгрес, чи нічого — нам все одно необхідно зазначити своє, хочби яке нуждене, істнування та свою участь у загально-людських змаганнях за кращу, сильнішу і щасливішу людину. Оце-ж і нагода.

Д-р Софія Парфанович.

Небуденний ювилей.

40-ЛІТТЯ ФАХОВОЇ ПРАЦІ П-І ОЛЬГИ БАЧИНСЬКОЇ.

Цього місяця — як про це була згадка в „Ділі" — припадає ювилей 40-літньої праці п. Ольги Бачинської. На наші відносини — це небуденне свято, бож це у нас чи не перший ювилей 40-літньої **фахової** діяльности жінки.

Для вшанування цього ювилею Краєвий Молочарський Союз „Маслосоюз" улаштував дня 14. ц. м. у Стрию у своєму тісному кружку окреме свято. В ньому взяли участь співпрацівники Ювилятки в Маслосоюзі, а саме: гол. і заст. гол. Надз. Ради МС, Дирекція, місцеві працівники, відпоручники працівників Відділів Маслосоюзу в краю, а також кілька осіб з найближчої рідні Ювилятки та завідатель місцевої парохії о. Гаврилишин, що відправив рано цього дня богослуження і п. Кисілевська Олена, що приїхала на курс господинь, яку з тої нагоди запрошено на академію.

Свято розпочалось в 12. год. богослуженням у місцевій церкві, а в год. 18-ій відбулася в салі забудувань Маслосоюзу академія. До святочно прибраної салі впроваджено Ювилятку, яку присутні привитали при звуках грімкої кантати повстанням з місць. Відтак гол. Надз. Ради МС інж. Павликовський Юл. у довшій, глибоко продуманій і щирій промові перевів аналізу 40-літньої фахової всесторонньої громадянської діяльности Ювилятки, першої — як зазначив — реалістки у розвязці економічного усамостійнення жінки.

По промові члени Дирекції МС вручили Ювилятці артистично виконану арт. мал. Бутовичем почесну грамоту від Надз. Ради, Дирекції та працівників Маслосоюзу, а хор учнів Молоч. Школи Маслосоюзу відспівав многоліттєвіє.

Відтак інж. Хроновят відчитав телеграми та привіти від тих установ і приватних осіб, які — хоч про свято рішено нікого не повідомляти — всеж таки вспіли довідатися про нього. Привіти прийшли від: РСУК, Центробанку, Дністра, Національного Музею, Філії Союзу Українок у Коломиї та ін. По настроєвих декламаціях, виголошених працівниками МС, вручено Ювилятці китицю цвітів, що в них Ювилятка так дуже любується. Після цього Ювилятка подякувала за зроблену їй несподіванку, підчеркуючи, що свою 40-літню працю вважає не якоюсь заслугою, а сповненням обовязків, до яких почувалась і почувається як здисциплінований член громадянства.

Відспіванням гимну закінчено офіцияльну частину свята. Його учасники зійшлися потім на товариську гутірку при чаю, підчас якої виголошено ще низку промов. Гутірка ця, проведена в незвичайно милім товариськім настрою, залишила незатерте враження.

М. С.

В місяці лютім зайдуть до вас висланці „Просвіти". Прийміть їх щиро і радісно! Нехай не забракне у збіркових листах „Дару Просвіті" нікого з нас. Зложеним датком засвідчимо, що наша „Просвіта" всім нам дорога, що дорога нам доля нації.

Кінець карієри Шеби.

Як повідомляє букарештенський щоденник „Темпо", чехословацький посол Шеба повідомив премієра Татареску, що він уступив не лише зі становища посла в Букарешті, але взагалі з дипльоматичної служби.

ЧУЖЕ БАЧАТЬ ПІД ЛІСОМ...

На вчорашньому засіданні румунського сенату йшла дискусія над участю послів Німеччини, Румунії, Португалії та Японії в похоронах румунських добровольців з еспанської національної армії. Відповідаючи на напади лівиці заявив б. віцеміністр Маноїлеску: „Коли чеський посол Шеба видав книжку, що ображує Румунію, нинішні обвинувачі мовчали. Тепер вони накидуються на чужих дипльоматів за те, що вони взяли участь в релігійному обряді". Таке саме становище заняв б. премієр Йорга.

Політичні кола звертають увагу на обставину, що ліві парляментарі почали кампанію проти т. зв. фашистівських дипльоматів саме після димісії посла Шеби, відомого радянофіла.

Злучені Держави перед новим страйком.

Американський вугляний промисл загрожений страйком. Переговори між професійною спілкою гірників і представниками власників копалень у справі нового тарифового договору в продукції бурого вугля (той, що тепер обовязує, вигасає 31. березня ц. р.) покищо не дали висл ідів. Гірники домагаються 1) 6-годинного дня і 5-денного тижня праці, 2) підвишки денних заробітків на 50 центів та підвишки платень за надчисельні години праці на 150 прц. і за недільну працю 200 прц. звичайних заробітків, 3) установити мінімум праці на 200 днів у році, 4) 2-тижневих платних відпусток, 5) нового збірного договору на 2 роки.

ЛІТЕРАТУРНИЙ КОНКУРС „ДІЛА" Ч. 3.

Д. М. ТРОЛЕНКО.

ТРИНАЦЯТКА.

— Ти чому так нахнюпився, сидиш якби води в рот набрав і хоч сьогодні неділя, ніде не йдеш з хати? Ще таке у нас не бувало! Кожну неділю я з дітьми проводжу без тебе. Що таке з тобою? — питає мене моя дружина і здивованими очима дивиться на мене, неначе би мене перший раз бачила.

— Всьому — кажу їй — винна тринацятка. Тому вибачай мені, що мало говорю та й не дивуйся так дуже.

— Яка тринацятка?

— Така звичайнісенька собі тринацятка, як от числиш 1, 2, 3... і дійдеш до 13, то ця саме тринацятка є нещасливим числом. Я задумався нині над нею і втратив увесь настрій. Моряки, кажуть, так її бояться, що ніколи її не вживають. Якщо числами назначують свої човни, то ніде не найдеш тринацятого човна. Є дванацяте, чотирнацяте і т. д. А у Львові лежан на ціле місто найдеш три-чотири вулиці, де є доми з ч. 13. Після 11-ки все є 11а. або 15.

— Добре, але що це спільного має з нинішньою неділею і з цим твоїм сквашеним лицем?

— Що це має спільного? А має! Бо сьогодні тринацятого грудня і то саме неділя, а до того ще й св. Андрія! Страшний день! І чи цей апостол мав щастя? — питаюся я тебе. Прийшов на безкраї, зелені, наддніпрянські землі, напророкував їм велику славу, казав, що там стане великий город, себто наш Київ, ну і що? Пару сот літ було там гарно, панували і ми колись могутньо на широкому світі, а потім? а тепер? Київ навіть столицею совітської України довший час не був. Тепер ніби є, але незадовго то перенесуть большевики цілий Київ з усіми урядами, жидами, москалями і недобитками українцями до якоїсь Пензи, щоб не потребували боятись за Україну.

— А я своїм звичайним розумом таки гадаю, що якби ми так були за гетьмана обеднались... і навіть москалів зукраїнізували...

— О, я знаю, що ви всі жінки все тягнете за гетьманом. Гвардійські офіцири, цісарські паради... Але, подумай, Марієчко, якто там було за гетьмана всеї України Павла Скоропадського. Провалився, правда? А чому? Саме на св. Андрія, 13. грудня в 1918. р. Зорганізували проти нього повстання, а на другий день 14. грудня вїхав до Києва на білому коні як переможець от. Симон Петлюра. А самому отаманові ця перемога, приготована 13. грудня чи помогла на довго? За неціле два роки зліквідували українську державу і самого отамана його союзники, а потім жид вислав його на лоно Авраама.

— Мій дорогий, — каже мені моя дружина — ти дуже помилився, тому що всі свої висновки будуєш на 13. грудні, бо ніби тоді випадає св. Андрія. Але глянь на календар, а побачиш, що св. Андрій по нашому припадає на 30. листопада. І якби ми змінили календар, то не 13. грудня святкувалиб цього апостола, а таки 30. листопада.

— І тобі здається, Марійко, що ти оцим календарем повалила всі мої аргументи? Навпаки, ти їх ще підсилила. Оцей саме календар то знову та нещаслива тринацятка для нас, яка нас переслідує ціле 20. століття. Бо саме цей наш старий календар іде в цьому столітті на 13 нещасливих днів пізніше. І тому ми в цьому нещасному столітті так багато програли. Програли війну, втратили державу, програємо і тратимо ще далі: тратимо єдність, зорганізованість, народні сили, народню енергію на партійні непорозуміння та сварки. Іншим народам і їх провідникам нераз помагала тринацятка, а нам вона шкодить. Та й тому не диво, що деякі сусіди хотіли би нас звільнити раз назавсіди від цього календаря та перевести на інший. Читаю в одній газеті, що в нашій шляхотській околиці скликав один посол віче. Прийшло кількох шляхтичів, що вже змінили собі календар і почали кидати камінням на вічевиків, і навіть недоторканому колись послові мало що голови не розбили. Та нічого їм за це не було, навіть поліція цього всього не бачила. А нехай би так хто інший, що не змінив цього „пехового" календаря, був зачав не людям у голови, але так собі недалечко віча на землю скидати каміння і числити його по одному, то я тобі ручу, Марійко, що на тринацятому камені певно булиб його зловили і загнали до Іванової хати. Таку вже силу має тринацятка.

— Але минулий рік ми якось перетримали... — настроює мене оптимістично жінка.

— Перетримали? Це-ж нормалізаційний рік! 36-ий! а в цифрі 36 є теж 13... три рази 13...

— Но! тепер ти, мій дорогий, то вже зовсім таки промахнувся, бо чей-же 3×13= 39, а не 36! — кличе до мене з тріюмфом моя Марійка.

— Коли я помилився, то тільки тому, що сьогодні є тринацятого, але можливе також, що це тому, що я на тринацятому році свого

„Ідиля в еміґрантській кольонії у Львові“.

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ.

I.

Хвальна Редакціє!

В „Ділі“ ч. 30 з 11-го лютого ц. р. поміщена статтям „Ідиля в еміґрантській кольонії у Львові“, де неправильно насвітлені факти, що повстали на Загальних Зборах Клюбу Українських Емігрантів у Львові. Тому в імя правди, на підставі § 19 пресового закону Управа Клюбу У. Е. просить П. Т. Редакцію помістити в найближчому числі на тому самому місці тими самими черенками таке спростування:

Неправдою є, що Загальні Збори Клюбу Українських Емігрантів у Львові кермувались „методами деяких придніпрянських провідників“, зате:

1. Правдою є, що Загальні Збори К. У. Е. мотивувались представленими документами і лише на підставі цих документів винесли всі свої постанови.

2. Правдою є, що статутова Контрольна Комісія Клюбу У. Е. у Львові, яка складалася з пп. мец. М. Корчинського, проф. В. Сімовича і В. Дорошенка, при ревізії діяльности К. У. Е. знайшла і ствердила своїми підписами брак фаховости і контролі і широке марнотравство в Клюбі, який запровадили тоді урядуючі старшини Клюбу: заступник голови М. Таранович і скарбник А. Петренко.

3. Правдою є, що члени Контрольної Комісії з. п. М. Корчинський, проф. В. Сімович і В. Дорошенко дійсно зреклися своїх мандатів, але щойно після переведення ревізії другою не статутовою Контрольною Комісією, хоч та Комісія була призначена на підставі ухвали Управи Клюбу У. Е. у склад якої входили ті-ж п. п. М. Таранович і А. Петренко та в порозумінні з головою Контрольної Комісії п. мец. М. Корчинським.

Статутова Контрольна Комісія перевела ревізію 16, 17, 18 і 19 червня 1936 р.

Друга не-статутова Контрольна Комісія перевела ревізію 25., 26. і 27. серпня і 7—8 жовтня тогож року.

Перша статутова Контр. Комісія в складі п. п. мец. М. Корчинського, проф. В. Сімовича і В. Дорошенка зріклася своїх мандатів щойно 27.XI. 1936 на підставі свого протоколу з дня 14. XI.

4. Правдою є, що на підставі насвітлення діяльности Клюбу У. Е. у Львові вищенаведеними контр. комісіями, які лише взаємно себе доповнили. Заг. Збори К.У.Е. затвердили постанову Управи про виключення з членів Клюбу пп. М. Тарановича і А. Петренка, а пп. А. Жука і Д. Гонту на підставі прислуговуючого Управі § 9 статуту К. У. Е. у Львові.

Управа Клюбу Укр. Емігр. є готова виказати до контролі й осуду перед відповідними й авторитетними чинниками українського громадянства всі документи і мотиви щодо вищезгаданої постанови Загальних Зборів Клюбу Українських Емігрантів у Львові.

Львів, дня 13. II. 1937.

За Управу Клюбу Українських Емігрантів:

Ол. Доценко, голова

Інж. М. Боровський, секретар.

II.

У звязку з наведеним вище спростуванням Управи Клюбу — подаємо такі вияснення:

1) Я, Андрій Петренко, належачи до Управи Клюбу, був з вибору скарбником Клюбу. До моїх обовязків належало інкасувати готівку та вести касову книгу. За браком фондів на бухгальтерійну силу, що вела би правильно торговельні книги, я з власного почину, добровільно, без ніякої винагороди, сам приняв на себе цей тягар. До ведення господарки харчівні я не мав ніякого відношення, як і не входила в мої обовязки контроля тої господарки. Тож увага Ревізійної Комісії про брак фаховости і контролі та про марнотратство мене зовсім не може торкатися. Касу як і добровільно приняте книговодство я передав в порядку 24. червня 1936 р. Бездоганність і безінтересовність моєї праці найшла признання у справозданні Ревізійної Комісії. Усе це я подав на Загальних Зборах Клюбу, голова Зборів у цьому напрямі ніякого обвинувачення мені на Зборах не підніс, а проте мене виключено.

2) Я, Микола Таранович, заявляю:

Управа Клюбу, обтяжуючи мене вкінці березня 1936 р. обовязком господаря, знала, що моя зарібкова праця в Товаристві „Просвіта“ займає в мене щоденно час від 8 рано до 7.30 вечора. Знала вона, що я — як і ніхто інший із членів Управи Клюбу — не є фахівцем у веденні харчівні, тож і замітка про нефаховість є простим ствердженням факту, а не закидом Ревізійної Комісії в мою сторону. Закид той відноситься виключно до найманого персоналу, заанґажованого до праці самим головою Клюбу. Персонал той (нанятий господар, кухарі) виявили правдиве марнотравство, зуживаючи нерозмірно велику кількість продуктів. Тож і закид Ревізійної Комісії щодо „нефаховости і марнотратства“, як це видно з самого справоздання Р. К., відноситься виключно і тільки до персоналу. Контроля над персоналом, яку я міг переводити тільки ввечір, дала поважне зменшення зуживаних на кухні продуктів, як про це свідчить справоздання Ревізійної Комісії. За велике марнотратство в зуживанні продуктів звільнено кухаря. Щодо діяльности поодиноких членів Управи — Ревізійна Комісія **нікому крім голови Клюбу** не поставила ніякого докору. Голові-ж Клюбу закидає, що він, не звязаний годинами бюрової праці, не присвятив Клюбові належної уваги, бо він один з усіх членів Управи мав змогу бувати в харчівні в передполудневі години, коли купували продукти й віддавали до кухні. Додаю, що виконував я обовязки вибраного господаря Клюбу тільки в місяцях травні й червні минулого року, а решту часу, себто від відкриття Клюбу до травня 1936 і від липня до дня Загальних Зборів, про які платно оголошено в „Ділі“ — виконував голова Клюбу п. О. Доценко.

Дальшу оборону нашої громадянської чести, яку бодай задніми дверима хотять нарушити — ми готові передати на суд.

Львів, 15. лютого 1937.

Андрій Петренко, М. Таранович.

III.

Прошу помістити ласкаво на сторінках Вашого цінного часопису цю мою заяву:

У звязку з комунікатом про Загальні Збори Клюбу українських еміґрантів у Львові, уміщенім в ч. 29. „Діла“ з дня 10. лютого ц. р., на яких виключено мене з членів Клюбу, подаю, що я ніякого відношення до внутрішньої господарки Клюбу не мав, а причиною мого виключення було нібито моє невідповідне поведення в Клюбі. Голова Клюбу п. О. Доценко, щоб опоганити моє добре імя, виволік на Загальних Зборах Клюбу, як причину до мого виключення, дрібний інцидент (суперечку) між мною і одним моїм приятелем, також членом Клюбу, інцидент, який стався **девять місяців тому,** в день створення Клюбу та який зараз же був по приятельськи зліквідований. Цей інцидент не мав найменшого впливу ані на мої товариські зносини з членами Клюбу, ані на хід справ Клюбу, і старшина Клюбу ніколи ніяких замітів з приводу нього мені не робила. Коли п. О. Доценко подав на Зборах оцю „причину“ виключення мене з членів Клюбу, я і присутній на Зборах мій приятель, з яким зайшов той інцидент, однозгідно запротестували проти використовування для цілей особистої боротьби приватну справу двох старих друзів, яку вони самі давно вже поладнали й забули. Не дивлячись на це Збори „затвердили“ ухвалу Управи про моє виключення і засвідчили таке розуміння „гонорового“ полагоджування конфліктів, що викликали згіршення в широких колах місцевого громадянства. Подібна „причина“ виключення з членів Клюбу стрінула й п. Д. Гонту, з тою пікантною ріжницею, що мій конфлікт з приятелем стався при посторонніх людях, а конфлікт Д. Гонти з його приятелем в маленькому гуртку членів Клюбу, в присутности п. О. Доценка, а учасники і свідки цього конфлікту дали собі взаємно слово, що вістка про той епізод не вийде поза межі їхнього гуртка. Уважаючи, що п. О. Доценко, використовуючи в даному випадку такі факти, сам зробив неетичний вчинок, а звязуючи моє виключення зі здогадною шкідливою діяльністю двох інших виключених членів Старшини Клюбу, свідомо хоче опоганити моє добре імя в очах суспільности, я віддаю цю справу або громадянському або державному судові.

Львів, 16. II. 1937.

Андрій Жук.

ВІД РЕДАКЦІЇ.

Спростування Управи Клюбу Українських Еміґрантів ми булиб помістили й без примусу § 19. Поміщуючи одночасно вияснення також пп. А. Петренка і М. Тарановича та окремо п. А. Жука, з приємністю стверджуємо, що справа перейде мабуть на терен громадянського суду. Дуже прикро тільки, що на це треба було аж викликувати скандал викидуванням людей з орґанізації на загальних зборах, у присутности її членів і не-членів, та оголошуванням цього у пресі. Делеґації отих останніх Загальних Зборів Клюбу У. Е., яка явилась у нашій Редакції з вищенаведеним спростуванням, ми заявили свій погляд: або чиясь провина має характер формальний і не є така суттєва, щоб аж так даних громадян прилюдно опоганювати, або справді те „широке марнотравство, брак фаховости і контролі“ це делікатне окреслення злодійства, якого вони допустились, а тоді не можна обмежитись до усунення винуватців тільки з одної установи, лише треба дискваліфікувати їх взагалі як громадян і службовиків в інших установах. Посередня дорога, яку вибрали Загальні Збори, найгірша і мусить витворювати враження, що це недопускальна гра на персональному тлі. Лист п. А. Жука це враження мусить поглибити.

З уваги на багато прикрих поголосок, що довкола цієї справи кружляють, булоб дуже бажано, щоб громадянський суд зайнявся не тільки формальною сторінкою репресії Загальних Зборів Клюбу У. Е. проти 4-ох його членів, але й висвітлив цілість нездорових відносин у кольонії наддніпрянців у Львові. Коли персональні амбіції та інтриґи доводять нас до явищ прилюдного згіршення, то треба дійти до їх джерел і те джерело ліквідувати.

ЛІТЕРАТУРНА НАГОРОДА

УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО СОЮЗУ.

Жюрі для літературної нагороди Українського Католицького Союзу за рік 1936. не взяло під увагу твору Ольги Кобилянської „Апостол черні“, хоч він на це заслуговує, — бо перша його частина появилася друком уже давніше (в 1924. р.).

Першу нагороду призначило жюрі Наталені Королевій за творчість двох останніх років: „1313“; „Во дни они“, „Інакший світ“ і „Без коріння“.

Другу нагороду розділило жюрі між Богдана Ігоря Антонича за „Книгу Лева“ і Леоніда Мосендза за „Засів“.

Львів, 13. лютого 1937.

О. Д-р Г. Костельник.

Д-р М. Гнатишак. Д-р Є. Ю. Пеленський.

М-р Петро Ісаїв. Д-р К. Чехович.

Головна Рада Українського Католицького Союзу на основі рішення жюрі для нагороди за 1936. рік призначила Наталені Королевій 600 зол., Б. І. Антоничеві 200 зол. і Л. Мосендзові 200 зол.

За Головну Раду Українського Катол. Союзу:

Модест Каратницький, голова. М. Демкович-Добрянський, секретар.

життя зачав щойно ходити до гімназії і цілу гімназію був слабим математиком. Зрештою нині кожне 6 можна читати догори ногами. А може та тринацятка то знак, що такий гарний ідилічний стан буде тревати ще до 1939 року?

— Може це у вас у мужеській політиці все так крутиться довкола 13-ки. Але у нас, у жінок... Глянь, усі нагороди беруть тепер жінки!

— Ого! беруть! Написала Королева минулого року повість. Зачали критики суперечку, чи повість ця релігійна, чи ні. Те, що один в повісті побачив, цього другий ніяк не бачить. — А чому? Бо коли сама авторка дає своїй повісти наголовок „1313“, дві тринацятки біля себе, то вона не може мати щастя! Хочеш літератури? Або сам Шевченко! Чи був би коротав він так гірко свої дні, якби не те, що сам згадав: „Мені тринацятий минав...“

Тут треба було перервати нашу розмову, бо в дитячій кімнаті счинився великий крик і чути було бренькіт шкла. „Мамусенько, це не я, то Ірка мене трутила, вона все трутає“ — виправдувався мій сьомий з черги наслідник винуватець немилого випадку. На долівці перед ним лежала лямпа, шкло побите на дрібненько і білий тіньок розбитий на кілька грубших куснів.

Моя дружина з міною захмуреного судді розвязувала справу, хто саме винен, чи Славко, чи Ірка, а я роздумував сумно, що тринацятий грудня забере з кишені кільканацять золотих на нову лямпу — річ необхідну, яка так часто непотрібно розбивається.

Вже далі не було в мене охоти переконувати мою дружину про фатальну для нас тринацятку. Я тільки звернув їй увагу, що на новий наш виняток з 13. грудня вплинули саме дві причини: Славко, що має 7 літ, і Ірка, що кінчить 6, а разом знову фатальна тринацятка!

ЖІНОЧА СТОРІНКА.

За працю -- права.

Жінка-громадянка, що віддає своє знання та хист культурній, освітній, добродійній чи виховній праці, здобула у нашому громадянстві повну рівноправність та признання. Що більше, панує переконання, що дві останні ділянки праці, це виключна царина жіночого духа і хисту і нікому не прийде на думку заперечувати жінці права верховодити в тих царинах її діяльности.

Зовсім інакше становище займає те саме громадянство щодо працюючої професійно жінки на кооперативному та економічному полі. Яка тому причина?

Перша, це переконання, що працююча для заробітку фахово жінка спричиняє безробіття мужчин, що вона наважується відіймати мужчинам та їх родинам від уст „їх хліб" і нерідко в доволі нетактовний спосіб висилають її „заміж", іншими словами до дітей та кухні. Не забуваймо, що життя в тім випадку сильніше від традиції і пора зрозуміти, що самостійна та економічно вільна жінка, це повновартний член громади, який без обмежень може присвятитися загальній справі.

Другою, на око маловажною причиною неуваги до праці жінок службовичок, це властивість жінок, мовчати при праці. Коли мужчина працю свою постійно реклямує і за ще недокінчену допоминається похвал та признання, жінка без гомону доводить свою до кінця. А хто знає здібности жіноцтва в невпинній громадянській праці, то не сумнівається на хвилину, що жінка має всі дані до самостійної та відповідальної праці у своїй ділянці. Одначе, хоч яка спосібна службовичка, хоч знанням і фаховою практикою стоїть нарівні, а то і перевищає своїх товаришів праці, то рідко вона доходить до відповідного та відповідального становища, а нерідко трапляється, що її „шефом" роблять людину, якої загальна чи фахова освіта є нижча. Чи хто може уявити собі тягар праці під проводом такого начальника? Жінка з фаховою освітою, це найчастіше лише машиністка і як така вистукує на машині „еляборати" не завсіди інтелігентні. Її шеф установляє закони у своїм відділі, а у відношені службовім, річ ясна, царить „капральщина".

Час відкинути перестарілі переконання та прояснити погляд на становище жінки при її фаховім варстаті, коли її працездатність є безсумнівна. Якщо ми доросли до праці й обовязків, належаться нам рівні права.

М. Львівська.

За право молодости.

(ЩЕ КАРНАВАЛОВІ МІРКУВАННЯ.)

Питаюся одну молоду панночку, скілько разів вона була в часі цього карнавалу на танцях. Відповідь дивує мене безмірно — „ні разу". Посумніле личко і перлинки в очах свідчать, що те „ні разу" було недобровільне. Хоч прикро ятрити рану (знаю, що дівча вже має „свого" хлопця і мабуть якесь непорозуміння між ними було причиною того „ні разу") питаю свою молоденьку приятельку з усміхом, чи виною є тут може заздрість Ромкова. О, ні! Причина зовсім інша і не менш дивує мене, як оте „ні разу". Не було відповідної суконки. Дивлюсь на дівчатко. Таке воно свіже, таке принадне своєю молодістю, що навіть скромна спортова суконочка її набирає від своєї господині свіжости та привабливости. Чиж треба таким молодим якоїсь коштовної прикраси, коли найліпшою їх прикрасою є свіжа, чиста молодість?

З прикрим почуттям вертаюсь по тій розмові додому. Подорозі зустрічаю отого „свого" Ромка. Дивлюсь на його вже досить притертий плащ, на потріскані черевики та сіре, бідне убрання, що виглядає зпід плаща і перед очима проходить мені цілий ряд отих Ромків, Богданів, Славків, що подібно як і цей мій знайомий поїхавши до міста на студії перебиваються там з хліба на воду і ні про які інші убрання, як оті спортові, що їх уже можна дістати за якихось 40—50 зол. і мріяти не можуть. Та ще те убрання мусить і на довго вистачити. Оглядаюсь за тим хлопчиною. Висока, струнка постать миготить уже в далині, а гордо піднесена голова і рішучий крок свідчать, що з того хлопця можуть вийти „люди".

Заходжу на господарський курс, куди зїхались дівчата з усіх закутків нашої Галичі. На столах майорять зелені, артистичні запрошення „Основи". Але личка моїх дівчаток не свідчать про те, щоб вони на ті вечерниці вибирались. Про причину не питаюсь. Нема сукні балевої, нема черевиків вечерових та інших прикрас.

В хаті переглядаю газети, а десь глибоко в душі засіли прикрі враження. Хочеться струсити їх з себе. Та ось натрапляю на рубрику „З товариського життя". Звіт про Великі Вечерниці „Медичної Громади". Гарні були вечерниці, а на них веселились пани в смокінгах, фраках, а пані „у вибагливих і часто дорогих (!) туалетах". Ці туалети, смокінги і фраки надавали вечерницям „марку середньоевропейських танкових імпрез". Рівночасно перед моїми очима виплили постаті отих дівчаток, що через брак суконки чи черевиків не були „ні разу" в карнавалі на забаві, отих Ромків та Славків, що напів голодні несуть гордо голову, бо це право багатонадійної молодости. Жаль мені стало тих наших провінціоналок, що може вперше приїхали до Львова і добре тут вчаться, щоб нести потім своє знання на село і працювати серед безнадійно тяжких умовин, досадно стало, що їх навіть у прикрі хвилини не підтримуватиме спогад про львівський карнавал, де вони може зустрілиб і якогось „свого" хлопця, або бодай добре раз на рік вибавились би і побачилиб львівське товариство.

І ось та досада, ті сумні молоді личка приневолили мене ще раз вернутись до карнавалових тем. Можеб найшовся ще якийсь такий милосердний комітет пань, який би не пожалів часу і труду та не дбаючи на цей раз уже про заробіток, улаштував би якісь вечерниці, де відразу на запрошеннях було зазначено, що суконки пань не мусять бути дорогі, шовкові чи атласові, а від одягу панів вимагається тільки — чистоти та порядку. Може можнаб було улаштувати якісь такі правдиво студентські вечерниці, де і та найнезаможніша наша студентська молодь моглаб використати право молодих до забави? Може знайшлись би наші старші громадяни, які захотіли би пригадати свої, теж часто нелегкі студентські часи і пішли на ті вечерниці подивитись на веселі, розбавлені, молоді лиця, а при буфеті далиб буфетовим паням „заробити", щоб покрити видатки на музику, салю та інше.

Якби ця думка зустріла зрозуміння і охоту наших добросердих пань, то я малаб до них тільки одне прохання, щоб не зважаючи на скромність оплати, ті вечерниці всеж мали святочний характер і були улаштовані з відповідною дбайливістю, а до молоді малаб я прохання, щоб своєю поведінкою вона надала вечерницям „марку середньоевропейських танкових імпрез" — студентських.

Х. К.

З нашої хроніки.

Жіноча господарська нарада в Буську. Заходами Філії „Сільського Господаря" відбулася 15. ц. м. жіноча нарада Бузеччини. Без огляду на дуже погану погоду (віяло і курило зранку так, що світа Божого не було видно), зібралось сільське жіноцтво на ту нараду досить численно і то навіть з дальших сіл. Прийшли і мужчини послухати, про що будуть радити жінки, так, що кінова саля скоро була повна. На нараді виголошено два реферати: про ролю жінки взагалі говорила інструкторка „С. Г." п-а А. Монджейовська, по ролю жінки в домашньому і сільському господарстві та про її обовязки говорила представниця Центрального Т-ва „С. Г." п-ні д-р Х. Кононенко. По рефератах була досить жива і цікава дискусія, вислідом якої було оснування Філіяльної Секції Господинь при Філії „С. Г." в Буську, вибори Управи тої Секції та оснування в Буську 4-місячного господарського курсу для жінок бузецької округи. День раніше відбулось закінчення подібного курсу в селі Дідилові бузецької округи. Курс той вела інструкторка Філії „С. Г." п-на Монджейовська і треба було подивляти, як за 3 місяці вона зуміла вишколити дівчат у куховарстві, трикотарстві, крою і шитті та в хатньому господарстві. Крім того на курсі відбувались виклади з гігієни та інших предметів, потрібних нашому жіноцтву на селі. За той короткий час набрали дівчата товариської оглади і так зжились між собою, що закінчення відбувалось під акомпаніямент плачу, що курс уже кінчається.

—o—

Зі світа.

ДВА ЦІКАВІ РОЗВОДОВІ ПРОЦЕСИ В БУДАПЕШТІ.

Будапештенський суд мав цими днями досить цікаве і тяжке завдання вирішити, як має поводитись замiжня жінка, що самостійно заробляє. В першому випадку йшло про жінку малярку. Ця пані на прогульці, яку влаштовувала малярська школа, якої вона була ученицею, дозволила собі „тикати" з товаришами та на жарт заручилась з одним з них, а по „заручинах" мусіла із своїм псевдо-нареченим поцілуватись. Чоловік тої пані вважав, що така поведінка була нарушенням подружих правил. Одначе крім цього прогріху не міг своїй дружині закинути ніяких інших проступків.

Суд справу розглянув і вважаючи на те, що в товариствах мистців взагалі панує більша свобода у поведінці, а на підставі зізнань присутніх на тій прогульці, особливо товаришок обвинуваченої, вона взагалі у приватному і товариському житті поводилась завжди дуже коректно і стримано, вирішив, що це ще замала провина, щоб гостро покарати. Подружжя розлучили, але чоловік мусить платити алименти.

У другому випадку чоловік подав просьбу розвести його на підставі того, що жінка його, яка працює в одній фірмі як урядничка, дозволила собі прийняти запрошення свого шефа до театру, а потім пішла з ним на вечерю. В цьому випадку будапештенський суд подружжя розвів з вини жінки, але головним закидом вважав те, що згадана пані не сказала своєму чоловікові всієї правди, а старалась йому замилити очі оповідаючи, що з ними була й жінка шефа. Суд уважав, що не є це такий великий прогріх для самостійно працюючої жінки піти із своїм шефом і товаришкою до театру чи навіть після надобовязкових годин і на вечерю, але жінка мусить все бути щирою із своїм чоловіком. Вона повинна була сказати відразу всю правду, а не крити свого вчинку за брехнею, бо то вже свідчить, що вона сама не мала переконання, що робить добре і не була певна, чим таке товаришування з шефом може закінчитись.

В обох випадках суд примушений був не тільки осудити ту чи іншу провину, а головно мав вирішити, як має поводитись самостійно працююча жінка. Як бачимо суд станув на тій засаді, що хоч така жінка і може користати з трохи більшої свободи, одначе не може переходити вона деяких меж, які граничать з її подружніми обовязками та з моральними засадами родинного життя.

Подібні конфлікти виникають при сучасній перебудові суспільного устрою для самостійно працюючої жінки дуже часто, а тому рішення будапештенського суду є дуже характеристичне.

—o—

Практичні поради.

ЯК МИТИ ГОЛОВУ.

Не досить піти до стрижія, щоб наша голова виглядала гарно. Щоб гарно укладалось волосся в зачіску, щоб воно мало гарний природний полиск і було мягке та шовкове — треба про нього постійно дбати, а передовсім треба вміти вимити голову. Найліпше мити голову в розроблених мильних платках. Не вільно до води додавати соди, бо волосся стає від того крихке, ломиться та осипається. Добре є тим, що мають сухе волосся, вимивши спочатку голову у розпущеному милі на кінець помити ще жовтком; бльондинки можуть брати і ціле яйце. Треба добре волосся виполоскати і до останньої води можна додати трохи оцту (ложку, дві). Якщо волосся ще сухе добре є дати на гребінь трохи горіхового олію і так прочесати кілька разів волосся. Волосся від того дістане гарний полиск. Якщо волосся хвилясте від природи, то треба зачіску укладати ще поки воно вогке, при простому волоссю ліпше розчісувати, аж підсохне.

ШКІРА НА ЛІКТЯХ.

Дуже часто шкіра на ліктях грубіє і червоніє. Це особливо часто трапляється у тих, що люблять спиратись ліктями на стіл або читати підперши голову. В часі карнавалу ця груба шкіра особливо прикра, бо носимо або зовсім короткі, або тричетвертеві рукави і лікоть часто видно. Усуваємо грубу шкіру так: на ніч натремо лікті мішаниною з 100 грамів чистої гліцерини, столової ложки бораксу і 25 грамів окисненої на 12 відс. води. Рано умиємо лікті теплою водою з додатком кілька крапель кольонської води. Повторюємо так кілька разів, а скоро нам шкіра збіліє і змякне. Коли вже говоримо про руки то зазначимо нашим паням, що червоні або яскраво рожеві лаковані нігті вже не модні. Навіть ті „наймодніші" пані лакують нігті лише слабо рожевим лаком.

СТОРІНКА БЕЗ ПОЛІТИКИ.

Маляґа — місто красунь.

Про Маляґу, що її недавно здобули еспанські національні війська, богато говорилося за останніх 6 літ, значить від часу, коли Еспанія перестала бути монархією.

Революційна Маляґа.

Коли з Еспанії після травневого перевороту в 1931. р. почали палити церкви і монастирі, Маляґа заняла перше місце в тій руїнницькій роботі. Жертвою скаженілої товпи впала преґарна палата єпископа Маляґи, одна з найстарших памяток еспанського барокового мистецтва. За короткий час Маляґа здобула собі сумну славу міста, де революційне здичіння та божевілля виявилось у найжахливіших формах. Маляґа була теж єдиним еспанським містом, де за совітськими зразками потворились банди безпритульних дітей, які стали правдивою пошестю і пострахом міста.

Лагідне підсоння.

За давніх літ, коли в Еспанії були ще добрі, спокійні часи, Маляґа не належала до тих міст, які приманюють чужинців багатими музеями або архітектонічними памятками. Але з причини лагідного підсоння, яке не знає наглих перескоків погоди ні в літі, ні в зимі та з причини преґарного положення, Маляґа мала теж великий успіх. Багато людей, які мусять їхати на полудне, їдуть до Маляґи замісць до Єгипту чи Сицилії.

Жінки — красуні.

Маляґа має 150.000 мешканців і є столицею Андалюзії — провінції наскрізь хліборобської. За панування маврів Маляґа була головною пристанею королівства Ґренади. Щойно в 1487. р. Маляґу відбило християнське населення. Маляґа — це безсумніву одна з найрухливіших еспанських пристаней.

Жінки Маляґи славні на цілу Еспанію з незвичайної краси. Ця їх краса замітна тим, що серед жінок Маляґи багато бльондинок. Бльондинки у полудневих краях дуже рідкі і тому їх завжди вважають красунями. Це доволі цікаве явище, що в Малязі є багато бльондинок, пояснюють тим, що до пристані заїздили довгі століття купці вин і родзинок англьосаського або германського походження. Ці купці поселювались у Малязі, приймали еспанське громадянство і з часом асимілювались. Сліди давніх поселенців — це прізвища чужого походження і ясне волосся.

Славні андалюзійки.

Мати відомої красуні цісаревої Евгенії, жінка Наполеона III., походила зі шотляндської родини, яка осіла в Андалюзії. Інша славна і талановита жінка княжна Парсан, яка займала на еспанськім, королівськім дворі визначне становище, була також андалюзійкою.

Також багато інших андалюзійських жінок і мужчин займало в цілій Европі визначні становища.

Підчас останіх большевицьких погромів у Малязі, між жертвами терору є дуже багато людей із прізвищами чужинного походження.

—o—

Знимки причиною муринського бунту.

Льондонські часописи повідомляють про траґікомічну пригоду, яка стрінула пред двома тижнями учасників англійської фільмової експедиції. Ця експедиція робила фільмові знимки серед мало відомого муринського племени „мумбо" в дівичих пралісах Анґолії.

По кількох днях почали мурини зовсім без ніяких причин хвилюватись, а то й вороже ставитись до експедиції. Щоб їх успокоїти, провідникові експедиції прийшла думка продемонструвати муринам кілька насвітлених епізодів.

Побачивши себе на екрані, мурини попали в правдиву лють. Вони кричали, що білі схопили їх душі і перенесли на полотно при помочі диявольських способів. Учасники експедиції мусіли скритися у свому обозі і перетримати правдиву облогу.

Після довгих переговорів провідник експедиції запропонував муринам, що віддасть їм фільми-неґативи що в них „увязнено" муринські душі. Мурини погодились, але їм дали пачку старих фільмових лент. Мурини спалили з ріжними парадами чародійні ленти на вогні. Експедиція чимшвидше відїхала, забираючи зі собою всі пороблені знимки.

Неполітичні слова англійського політика.

В англійській палаті послів займалися перед кількома днями принциповим питанням, чи один посол може другому сказати підчас засідання „блявді свайн", що значить те саме, що „остання свиня". Посол лейбур партії Шінвель заявлював, що саме під його адресою ужив такого епітету консерватист Ленокс Бойд. Комуніст Ґелечер повідомив про те негайно предсідника запитуючись, чи допустимі такі вислови у парляменті. Предсідник просив оповісти йому докладно цілий інцидент. Виявилось, що посол Ленокс Бойд сходячи зі свого місця, перейшов салю і підійшовши до місця, де сидів Шінвель сказав: „блявді свайн".

Предсідник зморщив брови і подумавши сказав:

— Якщо бесідник ужив би такого вислову під адресою одного з високодостойних членів парляменту, я очевидно перебив би йому і візвав відкликати ці слова, але тому, що високоповажаного посла Шінвеля зневажили в приватній розмові, не можу вжити ніяких дисциплінарних засобів

КАЗКА ДЛЯ СТАРШИХ.

Люди стужились за світом фантазії і раді хоч на хвилинку відірватись від буденних турбот і клопотів. Це, таке звичайне тепер явище в цілому світі, дуже оригінально виступає в Англії. Зі звідомлень англійських часописів бачимо, що на 56 театрів — 14 ставить саме тепер самі фантастичні казки. Англійці, які ще так недавно хвилювались королівським коханням, насолоджуються виставами, що їх автори призначили для молоді.

Цей оригінальний репертуар для старших такий: „Кіт у чоботах", „Робінзон Крузо", „Попелюшок" і інші. У пєсі „Петро і Павло" головну ролю грає актор що грав ролю Генрика VIII на фільмі. — Карло Ляфтом. Казки мають величезне поводження. Поважна авдиторія оплескує акторів і тішиться фантастичним життям на сцені. Це теж свого роду „сіґнум темпоріс".

—o—

Радість Італії з нагоди уродин наслідника престолу.

Князь Піємонту і його дружина дістали з нагоди уродин свого сина, італійського наслідника престолу 5.000 привітних телеграм. Перші привіти прислали папа й Мусоліні. Папа Пій XI довідався про народини в год. 3-ій рано. Короля Віктора Емануїла повідомив сам батько, князь Піємонту телефонічно. На підставі розпорядку міністерства марнарки, всіх дітей моряків, які вродились у той сам час, що наслідник престолу, будуть виховувати на державний кошт.

Неаполь прикрашують тисячі прапорів. Скрізь повивішувано транспаренти з написами: „Хай живе князь Неаполю" і плякати з барвами савойської династії та гірлянди

ОРИҐІНАЛЬНІ СОБАКИ.

Англійські часописи повідомляють, що до Льондону спроваджено собак, які не брешуть і не кусають. Нова собача порода походить зі Середущої Африки і її називають „басеній". Ця порода замітна довгими ніздрями і густим волосом. Хоч ті собаки жили серед кольоністів чорного суходолу в небезпечних умовинах, є вони дуже лагідні, не кусають і не брешуть. В Англії має нова порода велике поводження серед аматорів собачого роду.

НАЙСТАРШИЙ ФРАНЦУСЬКИЙ СТАРШИНА.

Перед кількома днями найстарший французький старшина на емеритурі сотник Канос святкував 100 річницю своїх уродин. Старенький сотник брав участь у кримській війні в 1853—1856 р. З того часу має дуже багато відзначень. Память має ще знамениту, так, що своїми споминами дуже часто віддає прислуги військовим історикам, які можуть мати потрібні матеріяли з першої руки. Сотник Канос дістав від президента держави лист з баженнями і дорогоцінний дарунок зі свого полку.

Тютюн — це матеріяльна руїна одиниці й народу. Д-р Г. Штанґер.

СВЯТО ВЕСНИ В КИТАЮ.

Свято весни святкують китайці незвичайно врочисто. Напередодні свята відбуваються в усіх містах і селах преґарні походи. Під вечір виходять цілі китайські родини на поля, щоб там у присутності китайських священників молитися за добрий урожай. Коли настане ніч віддають честь міліярдам звізд на небі і також благають задивившись у небо багатих жнив. Само свято відбувається в незвичайно радісному настрої. Тисячі китайців співають гимни на честь сонця і природи. В полудне відбувається вистава, на якій мітичні постаті зображують зяви поодиноких пір року.

Особливо преґарне свято весни відбулося в Нанкіні при участи найкращих китайських акторів.

ФРАНЦ ЙОСИФ В АНЕКДОТІ.

Цісар Франц Йосиф був дуже чутливий на жіночу красу. Його любовна історія з молоденькою танцюристкою Евеліною Жос наробила була колись чимало шуму у Відні. Йому було 40 літ, їй 20. Франц Йосиф залюбки говорив:

— Подумайте, моя кохана, я удвоє старший від вас!

Флірт тривав доволі довго. Та кінець кінців хитренька Евеліна оглянулась за заступниками і Франц Йосиф забув її.

На старості літ, уже перед самою війною, цісар знову стрінувся з нею. Він був уже сильно підтоптаний. Постарілась, посивіла, потовстіла й Евеліна Жос, яка колись мала славу „повітряної Феї".

Франц Йосиф розговорився з нею і почав пригадувати минуле.

— Подумайте, пані, як швидко минає час. Здається, що все те вчора було... А мені вже вісімдесять літ! Кілько вам?

Евеліна Жос відповіла не надумуючись:

— Ваша Величесте, виж найкраще знаєте, що я удвоє молодша від вас!

Цісар глянув мутними очима на шістьдесятьлітню красуню, зідхнув і сказав:

— Так, так, справді! Виж у двоє молодші від мене. Пригадую собі, пригадую! Го, значить, вам також вже чимало... сорок літ!

Кокетерія перемогла аритметику, що в ній Франц Йосиф на старість не дуже сильно почувався.

Український Національний Хор у варшавському Радіо.

(КТВ.) В понеділок 15. ц. м. в год. 9.30 веч. виступив перед мікрофонами варшавського Радія Український Національний Хор під рутинованою управою полк. С. Сологуба.

Понеділковий концерт став черговим осягом того мистецького гурту людей, що на чужому ґрунті — в Варшаві — плекають велику традицію вершинного чару української національної пісні.

В програму концерту, на жаль з браку часу недокінчену, ввійшло 8 пісень виконаних бездоганно. У „Днесь поюще" Стеценка вибивались дві талановиті солістки: п. Дорошик і п. Соблес.

Над цілістю концерту домінував своїм розлогим, багатим в сольові можливости басом п. Пухальський. При нагоді концерту управа хору інтервеніювала в дирекції П. Р. в справі введення постійних українських музичних радіо-передач. Дирекція, як зачуваємо, відповіла, що такі авдиції ія калькулюються і вона над ними подумає.

Зі своєї сторони бажаємо дирекції П. Р., щоб вона думала не надто довго. Українські, хочби навіть виключно музично-вокальні авдиції, трансмітовані з Варшави на українські національні території напевно викалькулюються і то не тільки для дирекції П. Р., а й для самого інтересу польської держави.

На марґінесі тих завваг треба додати, що Український Національний Хор під дир. С. Сологуба — не зважаючи на розбивацькі тенденції деяких людців таки „наших" — вибивається чимраз більше на чільне місце наших репрезентаційних співацьких дружин. Хор придбав уже свою власну народню ношу та небором виїде з гостинним концертом до Лодзі, де після концертів в 1931 р. має устійнену славу в польській, німецькій і жидівській музичній опінії.

—o—

Про відносини у школах на Холмщині можемо теж дещо сказати...

Польська ендецько-радикальна преса широко коментує відносини в державних ґімназіях у Холмі й Томашові, де, як відомо, траплялись випадки ширення комунізуючої акції між шкільною молодю, внаслідок чого учня 6-ої кляси Станіка (українець) засудили на досмертну вязницю, а з ґімназії у Холмі викинули 4 поляків, що протиставились тенденціям скомунізованої ґімназійної „Стражи Пшедньої".

З приводу цих подій та дискусій, які вони викликали, не можна не завважити, що відносини в державних школах на Холмщині дійсно неможливі. Особливо сильно відчуває їх деморалізуюче ділання українська середньошкільна молодь тих шкіл, бо вона, відірвана цілковито від українських національних впливів, частогусто деморалізується національно і, буває, кінчить ренеґатством. Одначе в більшості та молодь (хоча як її мало!) здорова і свідома та твердо протиставляється денаціоналізації, що в багатьох випадках є причиною того, що найсвідоміші національно одиниці зпоміж неї деякі орґани влади вважають за... комуністів.

Коли мова про холмські відносини, не можна не згадати, що й навчання релігії в тамошніх середніх школах відбувається в польській мові. (КТВ.)

Наступ безбожництва.

Минулого тижня відбувся в Москві міжнародній конгрес безбожників та вільнодумців, що ухвалив утворити під большевицькою опікою великий осередок протирелігійної пропаганди та „безбожницький інтернаціонал". Для фінансування безбожницької акції повстане небавом спеціяльний міжнародній фонд. В інавгураційній промові Ярославський-Губельман заявив, що безбожницький рух хоче замінити в море вогню всі церкви світу.

Новий комісар Ліґи Націй в Данціґу.

ЖЕНЕВА, 18. 2. ПАТ. Згідно з рішенням ради Ліґи Націй з 27. січня ц. р. предсідник ради по нараді з представниками В. Британії, Франції, Швеції, членів комітету трьох та представником Польщі, призначив високим комісарем Ліґи Націй у Данціґу на три роки проф. Карла Буркгардта, члена міжнароднього комітету Червоного Хреста. Новий комісар проф. Буркгардт походить з Базилеї, має 46 років і від 1928 р. є професором університету в Ціріху і в Женеві.

Перед новою еміґрацією до Канади.

МОНТРРЕАЛЬ, 18. 2. ПАТ. Влада західних провінцій Канади приняла проєкт про поселення в найближчих роках 250.000 англійських родин на ріллі. Одначе досвід виявив, що англійські поселенці в короткому часі покидають свої оселі і переносяться до міст. Здогадуються, що в 1938. р. більша кількість селян зможе виїхати до Канади, де найрадше приймають еміґрантів з Польщі, Австрії, Німеччини та німецьких еміґрантів

—o—

По широкому світі.

Совітська гранична сторожа видала японські тіла японських старшин і вояків, убитих підчас граничних сутичок у жовтні та листопаді м. р.

Катальонський хенералідад радиться над договором з Еспанією, що має наладнати найважніші справи, зокрема питання спільного командування.

Німецький амбасадор у Москві вчора знову порушив у дуже рішучій формі справу арештованих німецьких громадян. Він заявив, що вступне слідство надто довге та з натиском домагався дозволу відвідати арештованих.

В британській палаті громад відбулася велика дискусія над проєктом зброєнь на 5 літ. Канцлер скарбу Чемберлен виголосив промову, яку опозиція критикувала. Уряд умотивував зброєння у „білій книзі", що появилась учора.

Німецький міністр війни ген. Бльомберґ виголосив промову на бенкеті для учасників конґресу б. комбатантів. Він заявив, що б. комбатанти всіх країв повинні об'єднати зусилля для оборони миру.

Комітет неінтервенції відложив своє засідання з вчорашнього дня на нинішній.

Зі СССР дійшла до Латвії поголоска, що Радек утік з вязниці. Трьох молодих троцькістів, що помагали при втечі, розстріляли.

Наради балканської антанти йдуть у приязній атмосфері. Стверджено, що югославянсько-болгарський пакт не колідує з антантою та що Італія, заволодівши Абісинією, зрезиґнувала з експанзії на Балканах.

Буджет італійського міністерства війни на 1937-38. р. сягає 2.512½ міл. лірів і вищий від минулого року на 200 міліонів.

Командантом морської бази в Полі призначив Мусоліні адмірала кн. Сполето, а адмірал кн. Генуї уступив зі свого становища.

Внаслідок страйку залізничників у північній Франції дирекція копалень припинила працю аж до закінчення страйку. 16.000 вуглекопів опинилося без праці.

Японський цісар приняв на авдієнції кард. Доґертія, папського леґата на міжнародній евхаристичний конґрес у Манілі. Кард. Доґерті відвідав місійні школи і опісля виїхав до Йокогами.

Сатана хоче ворожнечою, вином і грою завести ненависть між нами. — Коран

ПРОСФОРИ.

НА НОВІМ ЗНЕСІННІ.

На день 14. ц. м., год. 5-та пополудні, назначено просфору, зорґанізовану трьома товариствами Знесіння в домівці читальні „Просвіти". На салі було майже 300 людей. Посвятив просфору місцевий адміністратор о. Харина який привітав громадян короткою теплою і річевою промовою. Другий з черги говорив представник „Відродження". По год. 6. прибув Преосвященний Никита і привитав громадян горячим словом. Від Народньої Орґанізації промовляв адвокат д-р Роман Секела, взиваючи громадян Знесіння до скріплення орґанізаційної праці. Від Президії Н. О. промовляв радн. Зеновій Решетилович. Відтак говорив ще п. Агатон Добрянський і місцевий громадянин Грицько Чухрай про потребу жертвенности на будову церкви і захоронки на Новім Знесінні. На просфорі приймали пані під проводом п-і Секундової гостей смачним горячим борщем, голубцями, кутею і чаєм. Настрій був дуже гарний. По офіціяльній частині просфори почалась забава з музикою танцями, що простягнулась до год. 1-ої в ночі.

—o—

ПІСКОВІ БУРЕВІЇ ТА ГРИПА.

НЮЙОРК, 18. 2. ПАТ. Як і минулого року стейти Оклягома, Тексас, Канзас і Кольорейдо навістили буревії, що несуть великі маси піску. Найстрашніший буревій лютував у стейті Тексас, де в хмарах піску годі було бачити й на один метер. По містах припинився всякий рух. У Готетені (стейт Канзас) буревій спричинив тяжку пошесть грипи. Міська влада мусіла на якийсь час перемінити церкву на шпиталь.

—o—

ЗІЗД ШЕФІВ ГЕНЕРАЛЬНИХ ШТАБІВ У ЦАРГОРОДІ.

ПАРИЖ, 18. 2. ПАТ. Авас повідомляє зі Стамбулу, що при кінці березня відбудеться там зізд шефів генеральних штабів Балканської Антанти. Кружляють теж поголоски, що прем. Татареску і мін. Антонеску виїдуть 18. березня ц. р. до Анкари.

НОВИНКИ.

— **З нагоди** імянин Вп. Пана Директора Юліяна Шепаровича зложили службовики Центросоюзу 100 зол. на воєнних вдів і сиріт по поляглих членах УГА. За щедру жертву складаємо цією дорогою щиру подяку Шановним Жертводавцям та пересилаємо найкращі побажання Високодостойному Солензантові, бажаючи Йому численних літ та найкращих успіхів у дальшій праці. — Управа Т-ва Український Фонд Воєн. Вдів та Сиріт Львів, Потоцького 48.

— **Товариство українських робітниць „Будучність" у Львові** заходами всіх своїх львівських Кружків уладжує в неділю, 21. лютого 1937. р. в год. 18. в салі СС. Василіянок вул. Длуґоша ч. 17., Святочний Вечір в честь свого Покровителя і Добродія Митрополита Кир Андрея. Програму виповнять привіти, хори і деклямації.

— **Посилаю** 15 зол. на Рідну Школу у Львові замість вінка на могилу Дорогого Товариша і щирого Друга мого, бл. п. **Сильвестра Батюка,** емер. упр. школи у Стриганцях, пов. Товмач. Нехай Покійному Другові буде „Вічна память" і легкою рідна земля, яку Він щиро любив і для неї тихо, без розголосу, ціле життя працював — у школі й українських установах, що їх у Стриганцях позасновував за час 35-літнього побуту та які вів до останніх днів свого життя для добра рідного народу і для слави України. Земля Йому пером! **Степан Паладійчук.**

— **Академічні Вечорі в Золочеві.** В неділю 21. ц. м. в год. 19.30 відбудеться в Золочеві виклад на тему: „Постать Мойсея в творчості Івана Франка". Прелеґент: д-р К. Чехович.

— **Мандрівка по українських музеях.** На таку тему виголосить д-р М. Драган відчит у радіо. Цю авдицію надаватиме львівська радіостація дня 21-го ц. м. від год. 12.03 до год. 12.15 вполудне. Тема справді цікава і дасть змогу радієвим слухачам, які не мали нагоди особисто відвідати українських музеїв, зазнайомитись із їх багатством.

— **З нагоди місяця книжки березня,** щоб поширити культ книжки, роздам безплатно 1.000 прим. Малого Кобзаря Тараса Шевченка тим читальням, амат. гурткам та прив. особам (особливо дітям), котрі мають охоту читати, а не мають за що купити собі книжки. Кожна читальня чи прив. особа може дістати найбільше 20 прим. Кобзарика безплатно, треба лише надіслати почтовими марками 50 сотиків на оплату почти під адресою: Гр. Ганулак, Львів, Ольшевського ч. 11.

Проблєма польсько-українських взаємин перед соймом.

В четвер 18. ц. м. сойм радив над бюджетом міністерства внутрішніх справ. Референт пос. Стронський ширше обговорив справи поліції і КОП-у. Торкнувся теж польсько-українських взаємин підкреслюючи заслуги полк. Славека, який в дуже невідрадних умовинах висунув тезу про співпрацю поляків та українців. Трудноші польсько-українських взаємин наростали віками і тому не можна їх негайно розвязати. Одначе всеж таки осягнено вже поважні успіхи на шляху порозуміння. Справді істнують ще ріжні клопоти і спори, які слід з обох боків усувати при добрій волі. По промові референта зголосилось до слова 30 послів і дискусія тягнулася близько 7 годин. Довшу промову виголосив м. ін. пос. Ст. Витвицький, вказуючи на ріжні зловживання адміністраційної влади. Українці не можуть діждатись затвердження статутів: українського руханкового т-ва „Сокіл" та Українського Спортового Союзу, привернення українського скавтінгу „Пласту". Спинився над масовим виселюванням українців з прикордонних повітів, а саме виселення 15 українців (-ок) з косівського повіту під притокою, що вони небезпечні для охорони кордонів. Прем. Складковський: Це були звичайні пачкарі.

Опісля пос. Витвицький довше спинився над конфіскатами преси та українських літературних творів і календарів. Влада сконфіскувала 200 белетристичних і наукових творів, хоча у них не було нічого образливого для поляків. Зате не можна сконфіскувати авдицій совітського радія, яке постійно туманить бідне українське населення зростом добробуту у СССР та національними здобутками українців на Сов. Україні. Тимчасом польське радіо не надає зовсім авдицій в українській мові.

За зміну політики міністерства комунікації супроти українців.

Підчас нарад сойму над бюджетом міністерства комунікації у вівторок 16. ц. м. виголосив довшу промову пос. і. **Заваликут.** Промовець критикував персональну політику міністерства супроти українців, зокрема львівської залізничої дирекції, де на 750 урядовців є ледви 10 урядовців українців. На залізницях не шанують теж прав української мови. На доказ промовець навів низку конкретних фактів. Опісля довше обговорив справу доріг та регуляцію рік і гірських потоків на українських землях.

—o—

Кривавий бій з англійським військом в Індії.

ЛЬОНДОН, 18. 2. ПАТ. В північно-західних Індіях вояки племени Кароті під командою відомого ворохобника Гуліяна напали на англійський відділ. Двох індійських вояків убили і ранили одного старшину англійця та одного англійського вояка і пятьох індійських вояків.

Надзвичайний буджет Англії.

ЛЬОНДОН, 18. 2. ПАТ. Нині оголошено надзвичайний прелімінар буджету з видатками 3,999.000 фунтів штерлінгів, з чого 152.000 призначено на коронацію. Крім того буджет передбачує збільшення видатків з 244.000 до 1,349.000 фунтів штерлінгів на охорону Палестини і Трансйорданії.

—o—

Франція замкне кордони до Еспанії.

ПАРИЖ, 18. 2. ПАТ. На засіданні ради міністрів міністр закордонних справ Дельбос здав звіт з нарад льондонського комітету неінтервенції про заборону вербунку і висилки добровольців до Еспанії. Міністр вказав на зміцнення контролі француско-еспанського кордону. Спеціяльні відділи поліції виконуватимуть службу на залізницях, француські радіостації не зможуть накликати до вербунку охотників. Всі ці заборони обовязуватимуть від 20. лютого ц. р. Рада міністрів уповажнила міністрів Дормоа та Спінаса зладити новелю до закону з 19. серпня 1936 р. про заборону підвишки цін на харчеві продукти.

(Безплатна розсилка тих книжок буде трівати, як довго вистане запас, і зачнеться з хвилиною оголошення.)

— **III. Вечір піяністки Галі Левицької** (Chopin—Liszt) відбудеться в неділю 21. ц. м. в год. 7.30 в малій салі Муз. Товариства ім. Лисенка. Вступ за програмкою. 294

— **Явор'в і Яворівщина!** В неділю, 21-го ц. м. відбудеться в Яворові одинока вистава „Наталки Полтавки" у виконанні наших найкращих артистів львівської опери з Марією Сокіл, Тисяком і Романовським на чолі. Після двох випроданих до останнього місця вистав у „Великому Театрі" у Львові і девять неменш успішних (як з артистичного, так і касового боку) вистав у наших найбільших містах у краю — недільна вистава в Яворові буде десятою з черги та імовірно останньою

— **Зміни в староствах.** Міністр внутрішніх справ іменував повітового старосту в Бібрці, Стефана Берпатовича, старостою в Ряшеві і поручив городському старості у Львові д-рові Кіршнерові управу староства у Бібрці. — Віцестароста зі Сянока Йос. Тшнадель перенесений на таке саме становище до Рудок.

— **На Загальних Зборах „Української Студентської Громади"** у Варшаві дня 14. ц. м. вибрано нову Управу, яка на свому засіданні уконституувалася так: Вітошинський Борис — голова; Штуль Олег — заступник голови; Лебедь Теофан — секретар; Ковальський Роман — скарбник; Лісовська Марія — бібліотекар; члени: Василь Ретей і Войтовичівна Антонія. Кореспонденцію скермовувати на адресу: Варшава 1. скр. п. 625; Українська Студ. Громада.

— **Хто виграв на льотерії?** В нинішньому тяганні Держ. Льотерії впали м. ін. такі більші виграні: 5.000 зол. на чч.: 56282, 137416; 2.000 зол. на чч.: 78802, 119323; 1.000 зол. на ч. 168724; 500 зол. на чч.: 21298, 49533, 67126, 88833, 180160; 400 зол. на чч.: 400, 101849, 107430, 136827, 187942; 200 зол. на чч.: 9938, 46864, 91178, 98156, 103160, 146116, 146541, 179709.

— **Арештування у Снятині.** На приказ влади арештували у Снятині начальника катастрольного уряду Карла Костецького. Рівночасно арештували службовиків Маврикія Гофера та Льва Гольднера. Доходження у справі зловживань у повітовому виділі в Ярославі приймають щораз більші розміри. Арештовано вдруге б. рахмістра Штравса. Мали теж арештувати лікаря д-ра Гольцбергера, але він утік, як кажуть, до Еспанії. — у звязку з викриттям зловживань у скарбовім уряді в Дрогобичі арештовано Мечислава Бардецького і Миколу Сольського.

— **Протижидівські ексцеси** відбулися знову 17. ц. м. у львівськім університеті. Ендецька боївка впала до хемічного інституту при вул. Длугоша і побила двох студентів-жидів і помилково одного нежида. В головному будинку при вул. Маршалківській побили одного студента вищої торговельної школи, що прийшов здавати іспит. У психольогічнім інституті побили теж студента жида, якого відставили до шпиталю.

— **Львівська хроніка.** Поліція арештувала 20-літнього Петра Крочака з Голоска Малого, як підозрілого в крадежі валізки з біжутерією годинникаря Авр. Шльосмана при вул. Шептицьких ч. 31. і торбинки з грішми Рег. Гори при вул. Ветеранів. — Із крамниці Маріяна Вайзера при вул. Сикстуській ч. 4. вкрали злодії вічні пера й олівці вартости 3.200 зол. — З хати Тад. Залемського при вул. Над Яром украли гардеробу вартости 1.900 зол. — При вул. Боїмів ч. 31. у хаті Маєра Левіна злодії спакували річи вартости 3.000 зол., а коли власник надійшов, один злодій вискочив із вікна 1. пов. на вулицю, другого злодія поліцай зловив на парапеті вікна. — На товаровому двірці дістався між два пересувані вагони 50-літній робітник Діоніз Майданський і згинув на місці.

— **Жахлива самоходова катастрофа** склалася в Дрогобичі. Самохід їхав до Стрия, везучи торговців худоби на торг. За кольонією Польміну зустрівся з парокінним возом і хотів його виминути. Одначе сполошені коні станули дуба. Шофер скрутив на бік і з цілим розгоном віхав на телеграфічний стовп, який перевернувся. Опісля самохід, якого мотор працював дальше, вдарив об придорожній стовп і розбився. Наслідки були фатальні. Пасажир Айзик Камерман розчерепив собі голову, шофер Фукс і Бергер потовклися тяжко, а Шаме Камерман і Хаїм Ротенберг легко. Айзика Камермана в безнадійному стані відвезли до шпиталю.

— **Краєва хроніка.** На лінії Львів—Самбір поїзд переїхав 78-літнього Гринька Богоноса з Любіня Вел., що був приглухуватий і йдучи шинами, не чув гуку потягу. — На торговця телят Осію Гляйцберга в Комарні перевернулися сани з вантажем і він наслідком зломання хребта помер.

— **Сестру Сухенка арештували за ошуканства.** У Варшаві арештували тому кілька днів сестру увязненого б. начальника слідчого уряду Сухенка-Сухецького, Стефанію Грабовську. Вона була вже раз карана вязницею за ошуканство. Тепер знову її арештовано за те, що використовуючи становище свого брата, виманила 50.000 зол. як кавції за обіцяні посади.

— **Марш. Сьмігли-Ридз запрошений до Німеччини.** Кружить поголоска, що ген. Ґерінґ звернувся у Варшаві до маршала Сьміглого Ридза з запрошенням, щоби відвідав Німеччину. Чи запросини принято не відомо. Якщо маршал Сьмігли Ридз згодився, то вибереться з візитою не скорше як у червні ц. р.

— **Ґерінґ на ловах у Біловежі.** Дня 17. ц. м. відбулося в Біловежі полювання, в якому на запрошення президента Р. П. взяв участь пруський премієр ген. Ґерінґ у супроводі німецького амбасадора Мольтке і почоту. З польських гостей були ген. Сосновський, амбасадор Ліпський і ген. Фабрици. Ґерінґ застрілив кілька вовків і кільканацять диків. З Біловежі поїде Ґерінґ на лови на Полісся, куди запросив його гр. Потоцький.

— **Траґедія в родині російського еміґранта.** У Празі жив російський еміґрант, 75-літній Павло Ломшаков, б. адвокат, з двома синами і донькою. Один із них, 37-літній Олексій нездужав на умову хоробу. Недавно старий Ломшаков вислав одного сина і доньку до міста, а недужого сина отроїв ціянкалією. Не будучи певним смерти сина, вдарив його сильно фляшкою по голові. Опісля вискочив крізь вікно на вулицю і згинув. Полишив лист, в якому заявив, що не міг довше глядіти на умову недугу сина та його фізичні болі і тому вбив його.

— **Ріжні вістки.** У Відні арештовано кількох вищих службовців великого маґазину старинностей „Доротеум" під закидом зловживань при ліцитації брилянтового діядему, який жертвував свого часу Наполеон королевій Гортензії. — Як повідомляють з Абісинії, в найближчому часі скінчаться роботи коло найдовшої на світі линвової залізниці (75 км.), що получить Масаву з Асмарою, що положена на висоті 3.370 м. — В Мозамбіку (півд. Африка) затонуло 2.000 тубильців наслідком повени рік Інкоматі та Умбелюзі. Зливні дощі тревали 5 днів. — В околиці Антефаґаста в Чіле вибухла порохівня, причому згинуло 6 осіб. — На ріці Колюмбії біля Портлянду (стейт Ореґон) зударився італійський корабель з американським, причому італійський корабель затонув. Залогу врятовано. — У Сан Франціско завалилося рештування на мості над заливом Золоті Ворота, причому робітники впали з висоти 70 метрів у воду. Це найбільший звисний міст на світі. — В японській провінції Івате шаліє сніговиця, що засипала 20 мешкальних домів і два шкільні будинки. 55 осіб згинуло.

— **Ювилей Мавзера.** Цього року минає 50 літ, як появилася зброя, що ввела досить поважні зміни в системі боїв піхоти. Є це кріс Мавзера, що має маґазинок на 5 і більше набоїв. З часом його видосконалили і нині його вживають майже всі европейські армії. В австро-угорській армії вживано, як відомо, подібного кріса системи Манліхера.

— **Прояви простуди в зимовій порі.** Здавалось би, що катар це річ так мало важна, що неварто про нього згадувати. Одначе він добре може дошкулити. Які прикрі є нпр. такі прояви як болісна обряклість і червоність носа і запальний стан слізної болони носа. При катарі відчуваємо загальне знесилення, тиск у голові і нехіть до праці. Тому, що катар є заразливий, його жертва повинна вважати на окруження і не наражувати своїх найближчих на недомагання, яких сама зазнає. Отже треба поборювати енерґійно кожний катар, який може бути початком поважнішої недуги з простуди. Найліпше надається до цієї цілі відома на цілому світі і випробувана в цих випадках оригінальна Аспірина.

СПОРТОВА СТОРІНКА.

Сезон лещетарських змагань.

По довшій перерві зачинається новий сезон в Українськім Спортовім Союзі, а саме лещетарські змагання. Перейдемо коротко всі роди лещетарських змагань та опісля календарики змагань на 1937 рік.

Організаційно діляться вони на такі роди: внутрішньо-клюбові (для членів одного клюбу), і міжклюбові та мистецькі (за першенство УСС-у): окружні, міжокружні і краєві. З огляду на рід змагу діляться вони на такі катеґорії: 1) плоскі біги (в котрих траса бігу має бути по 1/3, підхід, зїзд і рівнина): індивідуальні від 4 км. — 50 км., причому клясичний біг є для жінок на 8 км. і 18 км. для мужчин та 50 км. маратонський біг, дружинові, гінці (штафети) (біги нічні і стежі в нас ще незнані); 2) зїздовий біг, 3) скоки і 4) слялльом. Крім цього відріжнюємо комбінації бігів, а саме: норвеську (плоский біг і скоки) і альпейську (зїздовий біг і слялльом).

Організація лещетарських змагань доволі трудна, бо вимагає відповідного терену, та технічних уладжень. Найменше труднощів насуває організація плоских бігів, які можна перевести у всіх спортових осередках. Зате зїздовий біг і слялльом можна уряджувати тільки в гірськім терені, а до скоків знову конче потрібна скічня (досі УСС не має ще власної репрезентаційної скічні!). І тому УСС уладжував зразу тільки змагання у плоских бігах (окружні і краєві) та опісля у скоках. Зїздовий біг, слялльом і комбінації: норвеську і альпейську — за першенство краю уладив УСС вперше в році 1935. Це були І. Зимові Запоріжські Ігрища у Славську, на яких обовязувала повна мистецька програма, яка мала залишитись все у змаганнях за першенство краю.

Два тижні ділять нас від цьогорічних краєвих змагань. Щоб познайомити з ними загал, подамо коротко їх правильник.

На програму складаються такі конкуренції:

а) мужчини

1) плоский біг 18 км.,

2) скоки (до комбінації і отвертий конкурс),

3) альпейська комбінація: зїздовий біг і слялльом,

4) дистансовий біг 30—50 км.,

5) гінці 4×5 км.

б) жінки:

1) плоский біг 8 км.,

2) альпейська комбінація,

3) гінці 4×5 км.

У висліді змагань признає УСС першенство краю: 1) **індивідуальне мужчин** (за конкуренції: зложений біг і альпейську комбінацію) і жінок (за конкуренції: біг 8 км. і альпейська комбінація); 2) збірне (в гінцях 4×10 і 4×5 км.); 3) найкращого лещетарського т-ва УСС (за конкуренції: зложений біг, альпейська комбінація і гінці 4×10 км.; для жінок: біг 8 км., альпейська комбінація і гінці 4×5 км.).

Про першенство індивідуальне рішає сума точок здобута змагуном у поодиноких конкуренціях. Для обчислення першенства найкращого товариства враховується вислідн 6 перших змагунів кожного т-ва.

Три перші клюби здобувають мандрівні нагороди, а це: Велику плякету („Профілі") фунд. Української Кооперації, — за перше місце, чашу фунд. ф-мою „Дендра" — за друге місце і малу плякету — фунд. „Готові" за третє місце. Окремі правильники нормують спосіб як здобути нагороду. Перша нагорода припаде тому т-ву, що за 10 літ здобуде найбільшу скількість точок.

Перші змагання за ці нагороди відбулись в 1935 р. (на Запоріжських Ігрищах), коли то перше місце здобув КЛК, (т. 1935), друге Черник (т. 1632,85), третє — УССК (т. 1592,49). В 1936 році не відбулися повні змагання (через брак снігу) так, що нагород нікому не признавали, і щойно цього року розіграється вдруге боротьба за почесний титул: „Найкращого Лещетарського Товариства УСС" і за нагороди.

Крім дружинових нагород — диспонує Союз ще двома індивідуальними мандрівними нагородами, за 1-е місце в бігу 18 км. мужчин (образ Чорнія — фунд. „Пласт") і жіноча за 8 км. + зїзд (статуетка — фунд. ф-ми „Сільва").

Замітнішим змагунам признає крім цього Спортова Рада почесні грамоти. д. б.

Перші цьогорічні лещетарські змагання.

В неділю 17. ц. м. відбулися перші в цьому сезоні лещетарські змагання на 6 км. для жінок і 12 км. для мужчин, як проба до Відзнаки Фізичної справности. Змагання зорганізував К. Л. К. у бруховицькому лісі.

На старті зібралось доволі багато змагунів, але, на диво, у змаганнях стартував тільки УССК, та одна пластунка Стріли, бо інші клюби: Чорних, К. Л. К. і Плай відмовились від участи. Не входимо покищо в те, якими мотивами керувались проводи згаданих товариств, що відмовились від участи в цих змаганнях, одначе таке становище рішуче не годиться зі засадами спортової поведінки.

У змаганнях жінок стартувало 10 змагунок. Висліди тих змагань принесли великі несподіванки. І так в „офіційних" змаганнях переміг **Залізняк** у доброму часі: 48:30. 2) Левицький 49:40. 3) Варцаба 54:23. Всіх змагунів (з УССК-у) було 9.

Опісля відбулись на тій самій трасі **внутрішньо-клюбові змагання К. Л. К., що покінчилися** несподіванкою, перемогою **Рибачка** 47:15 над минулорічним краєвим мистцем Пелющаком, який осягнув час 48:45, 3) Сенчина. Всіх змагунів К.Л.К. було 14, але трьох із них бігу не покінчило.

Біг 6 км. жінок виграла все ще безконкуренційна Рожанковська (К. Л. К.) 32:30, 2) Адріянович (УССК) 33:40, 3) Федусевич (КЛК) 37:20. І тут також три змагунки бігу не скінчили.

Якщо йде про трасу, то вона сама собою не була тяжка, але декуди йшла місцями, де тягнулися довгі процесії т. зв. „недільних лещетарів", що дуже утруднювало біг.

Ці несподівані, часом навіть дивні висліди треба пояснювати собі тим, що не всі ще змагуни мали змогу відповідно до змагань потренувати і приготовитись.

—o—

Спортові висліди.

ГАКІВКА:

ЛЬВІВ. **ЧОРНІ — ПОГОНЬ 5:1 (1:0 1:1, 3:0)** Заслужена висока перемога Чорних.

ТЕРНОПІЛЬ. **ЛЕХІЯ — КРЕСИ 2:0 (1:0, 0:0, 1:0).**

КАТОВИЦІ. **Репр. Катовиць — Седертеліє 2:0** (2:0, 0:0, 0:0). В катовицькій дружині грало двох канадійців

ВИЛЬНО. **Огніско — А. З. С. 3:1.**

ПОЗНАНЬ. **А. З. С. — Варшавянка 3:2 (2:1, 1:1, 0:0).**

Варта — Польонія 2:0 (1:0, 1:0, 0:0).

Варшавянка — Польонія 9:0 (1:0, 4:0, 4:0).

А. З. С. — Варта 4:0 (1:0, 0:0, 3:0).

СТАНИСЛАВІВ. **Рипне — Ревера 8:1 (3:0, 2:1, 3:0).** Мист. Б-кл.

СТАНИСЛАВІВ. **Покуття — Раз Два Три 5:1** (2:0, 3:0, 0:1).

КРАКІВ. **Краковія — Сокіл 8:1** (2:0, 5:1, 1:0). Мист. А-кл.

КРАКІВ. **Вавель — Леґія 3:2** (1:2, 2:0, 0:0).

ПРАГА. **Л. Т. Ц. — Кімберлейські Динамітери** 0:[illegible]

ВІДЕНЬ. **Кімберлейські Динамітери — Репр. Австрії 2:1.**

БОКС.

ЛЬВІВ. **Оконце (Варшава) — Лехія 9:7.** Міжокружні дружинові змагання. Вислід кривдить Лехію

ВИЛЬНО. **Леґія (Варшава) — А. З. С. 9:7.**

ОСТРІВ КЕЛЕЦЬКИЙ. **І. К. П. — К. С. З. О 8:8.**

ПОЗНАНЬ. **Г. Ц. П. — Ґеданія 15:1.**

КАТОВИЦІ. **Варта — Рух 9:7.**

ЛОДЗЬ. **Варшавянка — Гакоаг 11:5.**

—o—

Спортові новинки.

Загальні збори ЛЗОПН-у. Минулої неділі відбулись у Львові загальні збори львівського окружного союзу копаного мяча (ЛЗОПН-у). На зборах обговорили низку важних справ, між іншим рішили поставити на заг. зборах ПЗПН-у у Варшаві внесок, щоб змінить систему осінньо-весняних **розгривок на весняно-осінню.** До нового виділу вибрали трьох українців, а саме п. Конощевича як II. заступника голови, до виділу гри і карности м-ра Р. Диця. Головою вибрали знову проф. Дренґевича.

Заг. збори Державної Ліґи. Минулої неділі відбулись загальні збори Державної Ліґи. На цих зборах виключили остаточно Домб із Ліґи і ухвалили внесок, що ц. р. тому що виключили Домб, до Ліґи вийде 2 клюби, а спаде 1.

Віденська Адміра перемогла в Тель-Авіві мистця Палестини Макабі 3:0.

НОВІ РЕЧИНЦІ ЗМАГАНЬ УКРАЇНИ.

ЛОЗҐ визначив такі нові речинці мистецьких змагань:

18. Україна — Чорні.

20. І. Погонь — Україна.

22. І. Лехія — Україна.

Мистецтва кінчаться 31. ц. м.

—o—

Комунікати.

КАЛЄНДАРИКИ ОКРУЖНИХ ЛЕЩЕТАРСЬКИХ ЗМАГАНЬ НА 1937 РІК.

І. ЛЬВІВСЬКА ОКРУГА.

23. І. Конкурс скоків — отвертий і до комбінації

24. І. 18 км. мужчин — 8 км. жінок і юніорів.

31. І. Перший крок — 8 км. мужчин у двох групах 18—30 л., 4 км. жінок і юніорів (14—18 л.), 2 км. молодиків нижче 14 л.

21. ІІ. Дружинові змагання 12 км. мужчин, 6 км. жінок і юніорів.

28. ІІ. 50 км. мужчин.

ІІ. КОЛОМИЙСЬКА ОКРУГА.

16. І. (в Коломиї) Конкурс скоків — до комбінації і отвертий.

17. І. 18 км. мужчин, 5 км. жінок, 2 км. юніорів.

23. І. (в Косові) Слялльом.

24. І. „ зїздовий біг.

30. І. (в Городенці) Гінці 4×10 км.

31. І. „ 30 км.

ІІІ. СТРИЙСЬКА ОКРУГА.

20. І. (в Стрию) Дружинові змагання 6 км. жінок і 12 км. мужчин.

21. І. Гінці 4×10 км. і 4×5 м.

22. І. 18 км. мужчин, 18 км. жінок.

23. І. (в Сколім) 30 км.

24. І. „ зїздовий біг.

IV. БОРИСЛАВСЬКА ДЕЛЕҐАТУРА.

1—10. І. Лещетарські проби до ВФС.

15—20. І. Міжклюбові змагання.

30. І. Окружні змагання.

Спорт.

З ЖИТТЯ УКРАЇНСЬКОГО СПОРТ. Т-ВА „ГАРТ" У ЗДОЛБУНОВІ.

Після святової дрімки, коли закінчились бої на земній мураві, наші спортовці все таки не дрімають. Через Святами зо два місяці готувались до коляди. Чистий дохід з коляди пішов частинно на бідних учнів, частинно на прапор товариства, який має бути посвячений у літі. Коляда випала досить гарно, заколядували в сто золотих.

А оце вже другий тиждень іде шаховий турнір за мистецтво клюбу. Бере участь 12 змагунів, вислід іще невідомий.

По шахових розгривках будуть розіграні змагання за мистецтво клюбу в пінг-понгу.

Взагалі товариство „Гарт" у Здолбунові розвивається добре, тільки за мала свідомість українських змагунів витворює часті мандрівки по чужих клюбах. Але в міру сил товариство з тією дезерцією бореться.

ГАКІВКОВІ МИСТЕЦТВА СВІТУ.

В Львові почались 17. п. м. гаківкові мистецтва світу у трьох групах. Вже перший день приніс там сензації, як висока програна Німеччини, катастрофальна програна Франції і перемога Польщі.

Вислідм першого дня такі:

Мадярщина — Румунія 4:1.

Англія — Німеччина 6:0.

Канада — Франція 12:0.

Польща — Швеція 3:0.

Чехословаччина — Норвегія 7:0.

Польща запевнила собі перемогу в другій терції. Ворота для Польщі добули Ковальський, Бурда і Волковський.

ЛЕЩЕТАРСЬКІ МИСТЕЦТВА В ШАМОНІ.

Норвеська комбінація: 1) Роен (Норвегія) 441.1 точ. 2) Карнері (Норв.) 429 точ. 3) Фальккола (Фін.) 412.1 т. Польський змагун Бр. Чех заняв 7 місце з 394.04 т. В конкурсі скоків заняв він 4 місце за трьома норвеськими змагунами. Осяг Чеха найкращий з усіх, які досі вдалось поляком на мистецтвах світа здобути.

—о—

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

Микола Чирський: ОТАМАН ПІСНЯ, поема у 3 діях. Чернівці. Накладом С. Никоровича. Стор. 48, 8°.

Максим Вергун: ФАБРИЧНІ ДИМИ, драма в 5 діях. Львів 1937. В-во „Дешева Книжка". Стор. 32.

Микола Рішко: ГІРСЬКІ ВІТРИ, поезії. Ужгород 1936. Стор. 32.

ЖУРНАЛИ.

НАЗУСТРІЧ, література — мистецтво — наука — громадське життя. Р. IV., ч. 3 (75) з 1. лютого 1937. — Зміст: М. Павленко-О. Прокопів: Відродження української архітектури. — Дмитро Николишин: Я не впійман... — Богдан Жарський: Велика тиша. Мислі осінні. — Святослав Гординський: Розмова про минулорічну літературу. — Осип Боднарович: Характер літературної нагороди Т-ва Письменників і Журналістів. — Михайло Ромашкин: Пять верб. — Володимир Ласовський: Початки пластичного мистецтва. — Петро Франко: Повість про Мазепу. — Софія Яблонська: Юкіно. — На культурну роботу. — Літературний Бім Бам. — М. Пастернакова: Самоцвіти на снігу. — Мода. — Хроніка. — Країна, в якій буде рішатись доля народів. — У тексті 21 знимок.

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ. Р. X., ч. 2. за лютий: Зміст: Михайло Матіїв-Мельник: „Русалка Дніпровая", 1837-1937 (з приводу століття появи — 1 образок). — Іван Брик: „Русалка" і славянське відродження". — Володимир Савченко: Дещо про майбутню війну. — П. Франко: Про чужинців у столиці Японії (1 обр.). — Франц Коковський: Маркіян Шашкевич у бережанській гімназії (1 обр.). — Д.: „Еліксир правди". — Вол. Дорошенко: Пантелеймон Куліш (1819—1897). — у 40-ліття смерти (1 порт.). — Іван Вербинний: Буна — штучний кавчук (2 обр.). — Г. Бобяк: Рута. — Калістрат Добрянський: Парубоцьке товариство св. Миколая у Старім Самборі (4 обр.). — ів: Трав із риб-людоїдів. — Юліян Бровенко: Дещо про стенографію (2 обр.). — Століття смерти Пушкіна. — ів: В Канаді зарибнюють ріки з літаків. — Юрко Мушак: Гомер і його вплив на Куліша (1 порт.). — Ярина Сімович: Дещо про боротьбу з порожільною горячкою (1 порт.). — Борис Кудрик: Українські пісні в хоровім обробі наших композиторів. — (С.): Найстарший рукопис св. Письма. — В. Подвірський: Як меблювати хату (5 обр.). — Курс молодих просвітянських провідників у Жовкві (1 обр.). — І. Ступницький: Фізика для всіх. — Д.: Пять мільйонів вольт. — пф: Майбутнє літака. — Василь Сімович: Кулішева мова й „кулішівка". — Е. Жарський: Здоровля й сильні характери (4 обр.). — Степан Чарнецький: Ювилей Іванни Біберовичевої (1 порт.). — Євмен Приступа: Самчатарство (8 обр.). — Микола Бажалук: Білогруд (1 обр.). — Ті, що від нас відійшли: д-р Степан Федак (1 порт.).

ТОРГОВЛЯ І ПРОМИСЛ, ч. 4 (58) з 15. п. м. Зміст: XIII. Звич. Загальні Збори Союзу Українських Купців у Львові (передова). — Хід нарад. — Занедбана гастрономія (М. Шпак). — З організаційного життя польських купців. — Переглядаємо пресу. — Нам пишуть. — Початок зроблений (про фахові курси). — З життя філій СУК (Станиславів, Перемишль, Жовква). — Зміна наставлення (Знову „лицем до приватної підприємчивости"). — Різні вісти. — Молодь реагує. — Податкові вказівки. — Вик. розпорядок до держ. пром. податку від обороту (Продовження). — Ринок і ціни. — Продовження великого фейлетону інж. М. Деревянка п. н. „Господарська солідарність".

НАШ ПУТЬ, независимый журнал молодых. Львов, Нр. 6., октябрь-декабрь 1936. Нр. 1 (7), январь 1937.

КООПЕРАТИВНА РЕСПУБЛИКА, економічно-суспільний місячник. Львів, лютий 1937. Р. X. Ч. 2: Зміст: На овраю днів. — В. Іваніс: Стан сільського господарства Сходу Европи. — І. Мартюк: Огляд міжнародньої яєчної торговлі в 1936 р. — А. Жук: Наші рочдельці. — С. Бородаєвський: „Земка". — Серед книг. — З преси і життя. — Господарська хроніка. — Додаток: Володимир Січинський: Нариси з історії української промисловости.

НИВА, церковно-суспільний часопис. Львів, лютий 1937. Р. XXXII. Ч. 2. Зміст: Редакція: Великий ювилей. — о. Петро Хомин: Унійний Зїзд у Львові. — о. Донат Новицький: Ніч за Соловецьким Кремлі. — о. д-р Г. Костельник: Релігійні фальші нових часів.— о. Андрій Лопацій: Празники Різдва Христового і Богоявлення у нашім рівнім церковнім уставі. — Нові книжки. — Некролог. — Всячина.

СВІТЛО Й ТІНЬ, помісячник УФОТО. Львів 1937. р. V., ч. 1. за січень. Зміст: Третій конкурс „Світла й Тіні". — Роман Мирович: Портрет короткою вогнищевою — О. Кей: Як дивитися й думати по фотографічному. — М. Остапдаль: Мої досвіди з ретушею. — З нашого досвіду. — Критичний куток. — Великий конкурс ФОТОНУ. — Новини фотопромислу. — VII. виставка УФОТО. — Новини.

НАРОДНЄ ЗДОРОВЛЯ, ілюстрований гігієнічний журнал-місячник. Львів, р. І., ч. 2 за лютий 1937.

СОКІЛЬСЬКІ ВІСТИ. Р. X., ч. 2 за лютий 1937.

МАЛІ ДРУЗІ, ілюстрований журнал для української дітвори. Львів, р. І., ч. 2. за лютий 1937.

УЧИТЕЛЬСЬКИЙ ГОЛОС, орган Т-ва „Учительська Громада" в Ужгороді. Р. VIII., ч. 2. за лютий 1937.

НАША ШКОЛА, педагогічний часопис. Ужгород, р. III. ч. 1 за січень 1937.

ПРОБОЄМ, часопис підкарпатської молоді. Прага, р. IV., ч. 2. за лютий 1937.

НАШ ПРИЯТЕЛЬ. Львів, лютий 1937. Р. XVI., ч. 6.

СПОРТ. Р. II., ч. 2 (17) з 20. січня 1937.

ВІДГУКИ ДНЯ.

Серед сумного життя.

Ніхто не заперечить, що життя наше сумне, тим сумніше, що ми — народ без найменшого почуття гумору. Скаже хтось: „Як-же так? Адже малоросійський юмор славний на цілий — коли не світ, то на цілий схід?!" Стара брехня, Панове Громадо з тим юмором. А зродилася вона з непорозуміння: нашу смішність узяли за веселість.

І з цього пішло і йде до нинішнього дня.

Смішні річи можуть бути троякого роду: 1) сумні, 2) веселі, 3) сумно-веселі.

Було в нас багато річей смішних, від яких чужинці боки зривали, а ми ковтали сльози, бо сум давив груди.

Бувало й таке, що смішна подія викликувала на наших похнюплених обличчях сердечний сміх, який потім переходив у регіт та котився хвилею по Києві, Львові, а то й по цілій нашій країні.

Але трапляються смішні події, що мають характер сумно-веселий, себто спершу викликують сумні рефлексії, потім веселий сміх, а вкінці — дуже легко можуть знову засумувати нас, з огляду на наслідки.

(А пропо наслідків: ніколи не можна сказати чи якась мала причина не викличе в нашім середовищі далекосяжних сумних консеквенцій!)

З таких сумно-веселих подій, що трапилися в нас останніми часами безапеляційно вибилася на перше місце справа Загальних Зборів у Клюбі Емігрантів з Великої України. Сумна вона тому, що люди, вигнані з рідних сіл і міст, здалека від свояків та свого середовища, часто густо без куска хліба в шлунку, звили веремію, що аж по часописах закурилося. Ціла справа неварта одного нюху табаки, а понищила людям нерви, забрала неодин стовпець газетного паперу, а маймо надію, що ще знищить і ще забере. За онучу збили бучу — як сказав би старий Номис, колиб жив і хтось його запитав про галку.

А весела вона стала спеціяльно для мене — від появи капітальної „Епопеї Сміху" в Новій Зорі. Незручно мені трохи хвалити це „от Осипа чтеніє", бо — правду сказати — неодин раз полетіла в наш городчик від нього і від нас у його снігова куля з... камінцем у середині, але я вже такий удався: раз щось добре, то не видержу — скажу! А „Епопея Сміху" варта того.

Життя наше сумне, як сказав я вже два рази, наші лиця витягнулись від суму і рідко на котрім є сліди зморщок від сміху. Але нині, читаючи „Епопею Сміху", придбав я напевно кілька добрих карбів на лиці від безнастанного реготу. Опис історичних Зборів повинен увійти в шкільні підручники для сеї меланхолійної нації, яку від віків несправедливо називають веселою.

Лишається ще остання точка: сумні наслідки смішної події.

Дай Боже, щоб їх не було, щоб люди прочитавши „Епопею Сміху" побачили, що ціла справа заслугує хіба на веселий фейлетон і повинна на цім скінчитися. **Галактіон Чіпка.**

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича.

ДРОГОБИЧ:
19. II. Циганський барон.
20. II. Віл.
21. II. Чорногора в огні (Довбуш).

СТРИЙ: сала Бшкіт. Дому.
22. II. Шарика.
23. II. Муж двох жінок.
24. II. Циганський барон.
25. II. Чорногора в огні (Довбуш).
26. Стрия іде театр до Болехова.

Український Театр „Заграва".

ЗАЛІЩИКИ.
20. II. „Камо грядеши?" І. частина Віницій і Лігія.
21. II. II. частина Смерть Нерона.

ГОРОДЕНКА:
22. II. „Камо грядеши?" І. ч. Віницій і Лігія.
23. II. II. ч. Смерть Нерона.
24. II. Голгота.
25. II. Дума про Нечая.

СНЯТИН:
1. III. „Камо грядеши?" І. ч. Віницій і Лігія.
2. III. II. ч. Смерть Нерона.
3. III. Муравлі.

ЗАБОЛОТІВ:
4. III. „Камо грядеши?" І. ч. Віницій і Лігія.
5. III. II. ч. Смерть Нерона.
6. III. Муравлі.

Великий Театр:

Пятниця, 19. II. год. 7.30 веч. „Життя це сон".

Субота, 20. II. год. 8. веч. опера „Жидівка".

Кіна.

АПОЛЬО: „Обвинувачена" з Долорес дель Ріо та Дагласом Ферберксом.
АТЛЯНТИК: „Королева джунглів".
ВАНДА: „Їх ексцеленція шофер" та „Капітан Сорель".
ҐРАЖИНА: „Пан із мільйонами".
ЕВРОПА: „Рай жінок".
КАСІНО: „Непереможний" з Гейрі Купером.
КОПЕРНИК: „Матура".
МАРУСЕНЬКА: „Адміралів син" і виступи факіра Ак.Мека.
МЕТРО: „Рен-Марі".
МІРАЖ: „Гавайська пісня" з Мартою Егерт.
МУЗА: „Ossi" та Пластична фільма.
ПАКС: „Моє сонічко" з Шерл. Темпль.
ПАЛЯС: „Соловейко з Відня" з Мартою Егерт.
ПАН: „Жінка чи секретарка?"
РАЙ: „Вальс над Невою".
СВІТ: „Велидонна", „Людина з двох світів".
СТИЛЕВЕ: „Останній могіканин" і ревія.
ТОН: „Білий Тарзан" з Кен Мейнардом.
УТІХА: „Справа 444" і ревія.
ХИМЕРА: „Нинішні часи" з Чарлі Чапліном

Ширіть наш часопис!

ФОТОПЛЯСТІКОН.
(пл. Марійська 5.)
„Нюйорк“.

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Пятниця, 19. лютого 1937.

Берлін (357) 14.15 Розр. музика, 16.30 У світі спорту, 20.30, 21.00 Орх. концерт, 22.35 Розр. музика, **Білгород** (437) 17.50, 18.00 Концерт орх., 18.30 Нар. пісні, 20.00, 21.00 Трансм. із Загребу, **Будапешт** (550) 12.05 Джез, 13.30 Концерт балалайк. орх., 17.00 Концерт оп. орх., 18.35 Циг. музика, 21.35 Концерт, **Відень** (507) 12.00 Розр. музика, 15.15 Муз. авд. для молоді, 15.40 Авд. для жінок, 17.20 Австр. музика, солісти, 18.10 Солісти, 19.30 Сучасна німецька форт. музика, 21.10 Концерт церк. музики, 22.35, 23.00 Розр. музика, **Дайтшляндзендер** (1571) 9.40 Оповідання, 10.50 Для дітей, 14.00, 16.00 Музика, 15.15 Дитячі пісні, 18.00 Форт. речітель фінл. панночки Сунгрен-Шнефойт, 20.10 Камер. музика, 21.00 Радіо-баляда в муз. **Мілянэ** (369) 22.00 Симф. музика, **Мінхен** (405) 12.00 Розр. музика, 16.10 Авд.: Пісня життя великої грецької поетки, 19.00 Концерт на форт. і орх. б-моль Чайковського, 20.10, 21.00 „Айн Зонтагскінд“ оп. Гуттайма, **Прага** (470) 17.00 Тріо б-дур Шуберта, 19.10 Нар. музика, 20.05 „Еротікон“ цикль Новакових пісень, **Радіо Парі** (1648) 14.15 Спів. речітель, 15.30 Театр Уявн (клясичний), 17.00 Камер. музика, 18.45, 19.45 Віольончеля, 21.00 Форт. речітель, 21.45, 22.00, 23.00 Вечір пісень. карів, **Рим** (421) 16.00 Трансм. з Акад. св. Сесилії: Концерт вок. ансамблю Кентові Зінгерс, 19.00 Розр. музика, 20.40, 21.00, 22.00 „Іль сіньоре дель твоаметро“ оп. А. Рандегера.

Субота, 20. лютого 1937.

Берлін (357) 9.00 Мати бавиться з дитиною, 18.15 Трансм. опери з 1890 р., 19.15 Солісти, 20.10 Весела муз. авд., 21.00 Танк. музика, **Білгород** (437) 18.00, 19.00 Концерт солістів, 20.00, 21.00 Сербський вечір, **Будапешт** (550) 12.05, 22.05 Циг. музика, 18.20 Сальон. музика, 21.15 Джез, **Відень** (507) 15.35 Концерт орх. мандолінистів, 18.30 Співаємо нар. пісні, 19.15 Дуэт орх., 20.15, 21.00 „Півні в опері“ вок. муз. жарт, 22.25 Клясична музика на духі інстр., **Дайтшляндзендер** (1571) 14.00 16.00 Музика, 18.00 Нар. пісні й танки, орх., солісти, 20.10 21.00 Тисяча веселих нут. розр. концерт, музика, сопран, тенор, **Кошиці** (259) 15.30 Легка музика, 18.00 Для Закарпаття: Авд. для дітей, гр. пл.; Рецитації, гутірка, **Мілянэ** (369) 17.15 Легка музика, 19.00, 20.40 Розр. музика, 21.00, 22.00, 23.00, 24.00 „Арлезіяна“ оп. Фр. Чілеї, **Мінхен** (405) 8.30, 9.00 Музика, 13.15 Розр. концерт, 18.00 Легка музика, 19.40 Токата г-дур А. Герінга (органи). **Прага** (470) 11.05 Легка музика, 16.55 Театр для дітей, 20.00, 21.00 „Король волоцюг“ оп. Фрімля, **Парі Пті** (431) 21.15, 22.00, 23.00 „Кармен“ оп. Бізета, **Радіо Парі** (1648) 10.30, 12.00 Симф. концерт, 14.15 Спів. речітель, 16.00 Вокальний концерт, 17.30, 18.00 Авд. для дітей, 18.30 Танк. музика, 21.00 Дуетисти, 21.45, 22.00 Симф. концерт, **Рим** (421) 17.15 Танк. музика, 21.00 Вечір вальсів, 22.10 Вок. концерт.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Пятниця, 19. лютого 1937.

6.30 Ранішня авдиція, 6.33 Руханка, 6.50 Музика з гр. пл., 7.15 Ранішній денник, 7.25 Програма на днив, 7.35 Легка музика з гр. пл., 8.00 Авд. для шкіл, 11.30 Для старших дітей: „Брехун“ (діялог), „Крадене не заходить на добро“ Бен. Герпа, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Концерт малої орх., 12.40 Полудневий денник, 12.50 Плекаймо кріликів на мясо, 14.30 Концерт бажань, 15.00 Господарські вістки, 15.15 Рекламовий концерт, 15.30 Біжучі вістки, 15.35 Львівська молодь перед мікрофоном, 15.55 Туристичний інформатор, 16.00 Програма на завтра, 16.05 Музика з гр. пл., 16.15 Гутірка в хорами, 16.30 Голос природи, концерт орх., 17.00 Сучасна Португалія, 17.15 Концерт солістів: віольончеля, Ст. Мілерова спів, форт., 18.00 Спортові вістки, 18.06, 18.16 Спортовий порадник, 18.20 Із нелюдних туристичних теренів Галичини, 18.30 Пучіні: Попурі з оп. „Мадам Батерфляй“, гр. пл., 18.40 Щоляя у ангарі, 18.50 Огляд хліборобської преси, 19.00 „Ковалик скінчив службу“ опов. Ст. Вазького, 19.20 З піснею по краю, 19.45 Кларнет і саксофон, гутірка, 20.10—23.00 „Аїда“ оп. Верді. 23.00—23.30 Легка музика з гр. пл.

Субота, 20. лютого 1937.

6.30 Ранішня авдиція, 7.25 Програма на днив, 7.30 Трохи інформацій, 7.35 Легка музика з гр. пл., 8.00 Авдиція для шкіл, 8.10 Співаймо пісеньки, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Концерт солістів із гр. пл., 12.40 Полудневий денник, 12.50 Хліборобська спрашка, 14.30 Театр Уяви: „Почаїв“, авд. для старших дітей, 15.00 Господарські вістки, 15.15 Рекламовий діяльог, 15.20 Рекламовий концерт, 15.30 Наша програма, 15.35 Зі звуковиків, гр. пл., 15.50 Три … зки запиту, 16.00 Програма на завтра, 16.05 Люц. Боер у своему репертуарі, гр. пл., 16.15 Концерт орх., 17.00 Концерт старої музики, віоля, форт., 17.50 Огляд видань, 18.00 Актуальна гутірка, 18.10, 18.15 Спортові вістки, 18.20 Пісні з гр. пл., 18.35 Львівський актуальний фейлетон, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Польська молодь із закордону на студіях у краю, 19.30 Вечір при мікрофоні, 20.30 Літературні новини, 20.45 Вечірній денник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Продовження вечора при мікрофоні, 22.00 Співочий речітель Гальмі Айнер у супр. форт., 22.30 Танкова музика у вик. орх.; у перерві в год. 22.55 Останні вістки.

Радіокутик.

ПРОГРАМОВА АНКЕТА ПОЛЬСЬКОГО РАДІЯ.

Перші вислідки опрацьовані Бюром Студій

Слухачі радія, що дістали Альбом Десятиліття, доглянули долучені до цього Альбому аркуші програмової анкети Польського Радія. На 100.000 висланих анкет надійшло 14.000 відповідей, тобто досить багато, як на наші відносини. Найбільш відповідей надійшло з центральних воєвідств (половина), потім йдуть по черзі воєвідства південні, західні і східні.

Цікавим є розподіл відповідей залежно від місця осідку відповідаючих, бо з міст, які є центрами воєвідств, надійшло 35 проц. відповідей, а з провінції — 65 проц. Це відношення доводить ще раз, що радієм цікавиться значно більш населення провінції, ніж населення міст, особливо більших.

Провінція також охоче користає з місцевих авдицій, ніж більші міста, бо на запит „Чи Ви більш охоче слухаєте авдицій місцевих чи закордонних?“ — 81 проц. радіослухачів провінціяльних ствердило, що слухає місцевих авдицій, тоді як у містах лише 75 проц. У більших містах 16 проц. слухачів радія слухає більш закордонні програми, а на провінції тільки 9 проц.

Кількість відповідей, що походять від власників лямпових приймачів є удвоє більша від кількости відповідей надісланих детекторними слухачами.

Певною несподіванкою було статистичне ствердження, що жінки цікавляться радієм менше ніж мужчини. Серед відповідей на анкету 76 проц. становлять відповіді мужчин.

Коли будемо розглядати учасників анкети під оглядом полу, освіти і місця мешкання, то дістанемо незвичайно цікаві вислідки: у містах мужчини з загальною освітою надіслали 14,5 проц. відповідей, жінки — 9,5 проц. Мужчини з середньою освітою — 46,2 проц., жінки — 66,8 проц. Мужчини з вищою освітою — 36,8 проц., жінки — 19,9 проц. На провінції мужчини з загальною освітою надіслали 27 проц. відповідей, жінки — 17,8 проц. Мужчини з середньою освітою — 48 проц., жінки — 69 проц. Мужчини з вищою освітою — 22,8 проц., жінки — 9,6 проц.

Обережно можна ствердити, що цифри взагалі вказують на „інтелігентський“ характер слухачів радія, бо понад 70 проц. відповідей надійшло від осіб з середньою або вищою освітою.

Програмова анкета вияснила також справу години, коли слухати радія. Показалося, що найбільше напруження слухачів припадає між год. 7 і 10 веч. Вже після 10 год. веч. різко спадає кількість слухачів, при чому в год. 11. веч. ледви 35 проц. слухачів користає з радіових авдицій.

Ранішні авдиції слухає половина слухачів радія, а полудневі — 46 проц. слухачів.

Крім загальних питань анкета має вказаних 59-ти типів різних авдицій, поділених на музику поважну, легку, авдиції літературні, відчити і т. п. Кожен слухач міг висловитися на тему кожної авдиції, ставлячи хрестик в одній з чотирьох рубрик, а саме: побільшити дану авдицію, зменшити її, залишити по старому або скасувати. При обрахунку вийшла пята рубрика, яка подавала, скільки осіб на дане запитання взагалі не відповіло, виявляючи тим самим брак зацікавлення даною авдицією.

Найбільш осіб висловилося на тему народньої музики, радіового денника, веселих ревій і слуховищ (94 проц.). Найменше зацікавлення викликали авдиції для лікарів, для купців і лекції мов (23 проц.). Тимто цих авдицій вже нема в програмі. Таким чином слухачі можуть переконатися, що програмова анкета має вплив в програму.

Перші вислідки були вже відомі, коли устійнено теперішню зимову програму, і всі ті слухачі, які схотять порівняти її з зимовою програмою минулого сезону, ствердять багато змін. Ці зміни є наслідком співпраці радія зі слухачами і слухачів з радієм.

ОПЕРА „ЕВГЕНІЙ ОНЄГІН“ ЧАЙКОВСЬКОГО.

До найцінніших творів великого композитора П. Чайковського належить опера скомпонована на тему „Евгенія Онєгіна“ Пушкіна. Чайковський з незвичайною делікатністю і в досконалій музичній характеристиці віддає чудову поему Пушкіна. Повні чуття мельодії, гарний лірнзм роблять з цього твору правдиву перлу оперового репертуару.

Польське Радіо трансмітує цю оперу 19. лютого в год. 20.10 з Великого Театру в Варшаві.

АБОНЕНТ Ч. 700.000.

Зростаюча в швидкому темпі кількість радіоабонентів у Польщі перейшла вже цифру 700.000. Недавно картотеки Польського Радія зареєстрували абонента ч. 700.000 на терені Познанської радіостанції.

Радіо подарувало цьому абонентові золотий годинник. Також і абоненти ч. 699.999 і ч. 700.001 дістали подарунки.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Купно — продажа: Бельги бельг. 89.38 88.90, Доляри американські 5.28·50, 5.26 доляри канад. 5.28.00—5.25·00, Фльорени, гол. 289.80—288·10, Франки фр. 24.69—24.55, Франки швайцарські 120·88—120.08, Фунти англ. 25.96—25·80, Гульдени данц. 100.20—99.80. Корони ч. 16.30—15.90. Кор. дан. 115.89—115.05, Кор. норв. 130.43—129.45, Корони шв. 133.83—132.85, Ліри італ. 24.00 — 23.50, Марки фінл. 11.46—10.40, Марки нім. 124·00—120.00, Шил. австр. 95.00—93.50. Марки нім. срібні 133—159.

Акції.

Банк Польський 108, Варш. Цук. 27 і одна четверта Вугіль 18·50, Ліпльпоп 13.15. Островець 27, Стараховичі 32—31 і пів.

Тенденція слабша.

Папери.

4 поз. інвест. 1. ем. 64.50, серія 82 3/8 — 65 серія 5 пов. кон. 54—51 і три четвертих, ост. др., 4 проц поз. прем. дол. 47 і одна четверта, 7 позичк стаб. 443, купон 170.63, консол. 51·75—49·75, ост. сот, 49·50 дрібні.

Тенденція слабша.

Збіжжя.

Львів, 17. II.

За 100 кг. дьоко вагон Львів:

Пшениця одн. червона	28.50—28.75
Пшениця збір. червона	27.75—28.00
Пшениця одн. біла	28.25—28.50
Пшениця зб. біла	27.50—27.75
Жито шт. I.	23.25—23.50
Жито шт. II.	23.00—23.25
Гречка на мливо	32·50—33·00
Гречка паст.	24·50—25·50
Крупи гречані 50 проц.	54.00—56.00
Мука пшен. ст. гат. I вис.	45.75—46.25
" " гат. I А	44·75—45·25
" " гат. I Б	43·75—44·25
" " гат. I Ц	42.75—42·25
" " гат. I Д	41.75—42.25
" " гат. II А	40·25—40.75
" " гат. II Б	39·75—40·25
" " гат. II Ц	39.00—39.50
" " гат. II Д	37.75—38.25
" " гат. II Е	35.75—36.25
" " гат. II Г	31.75—32.25
" " гат. III А	26.50—27.00
" " гат. III Б	25.[illegible]0—25.50
Мука пшенична паст.	22.00—22.50
Мука пшенич. разова до 95%	31.00—31.25
Мука пшен. жит. вис. 0—30%	37.50—38.00
Мука житна гат. I. 0—50%	35·00—35·50
Мука житна гат. I. 0—65%	33·00—33.50
Мука житна гат. II. 50-65%	26.00—26.25
Мука житна разова 0·95%	27.50—27.75
Мука житна понад 65%	22.50—23·00

Інші курси незмінені.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ повідомляє, що від дня 18 лютого н. р. кооперативам платить за дьоко Львів.

1 кг. масла десерового бльок. без опакування	2.75 зол.
1 кг. масла десеров. бочкове включно з бочк. опакуван.	2.80 "
1 кг. масла експ. включно з експ. опакув. платить дефінітивно	2.80 "
молоко від 11. I. ц. р. . . .	0.16—0.17 "
копа яєць	4·00—4·20 "

Тенденція на масло і молоко сильна, на яйця знижкова.

ПТИЦЯ.

Маслосоюз повідомляє, що в дні 18. II н. р. платив своїм доставцям за 1 кг. живої птиці, дьоко подвіря птахомясарні „М. С.“ у Львові, (пл. Більчевського ч. 3) такі ціни:

Індички I. кл., добре умясцені, повногруді	1.25 зол.
Індики I. кл., добре умясцені, повногруді	1.00 "
Курки молоді I. кл. біло й жовтоніжки від 1.70 кг. вгору	1.10 "
Качки товщені I. кл. щойно від 1.80 кг. вгору	1.15 "

Слабших сортів від вище поданих не приймає.

ОПОВІСТКИ.

Повідомляємо, що **п. Федір Ковальчук-Ковальський** в Тязева пов. Станиславів від 23. I. 1937 р. перестав бути представником В. „Український Видавничий Інститут“ у Львові і у звязку з тим не має права робити замовлень, чи побирати якінебудь гроші для В-ва. — В-во Український Видавничий Інститут.

Виділ Львівської Філії Товариства Охорони Дітей й Опіки над Молодю зложив замісць цвітів на могилу бл. п. проф. Юрія Рудницького 20 зол. на Українську Порадню Матерей. 291

На Рідну Школу зложили ВП. Оксана Кудрик та Іван Порятко 50 зол. замісць повідомлень про своє вінчання, що відбулося 11. II. 1937 р.; Олена Охримович Львів 10 зол. замісць квітів на домовину бл. п. дир. Івана Голейка. 289

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“. В друкарні Вид. Спілки „Діло“, Львів, Ринок 10.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Вівторок, 19. січня 1937.

6.30 Ранішня авдиція. 7.25 Програма на днині. 7.30 Трохи інформацій. 7.35 Легка музика з гр. пл.. 8.00 Авдиція для шкіл. 11.30 Для молодших дітей: На снігу та на леду. 11.57 Сигнал часу. 12.03 Великі марші, з гр. пл., 12.40 Полудневий денник. 12.50 Львівська рільнича палата. 14.30 Концерт бажань. 15.00 Господарські вістки. 15.15 Реклямовий концерт. 15.30 Львівські біжучі вістки. 15.35 Музика на кінових органах, з гр.пл.. 15.50 Скринька для дітей. 16.00 Славні артисти як виконавці польських творів, гр. пл., 16.15 Скринька П. К. О., 16.30 Індійська музика, репортаж з гр. пл.. 17.15 „Будні пп. Ковальських" говорена повість. 17.30 Скрипкові сонати Бетовена, форт., скрипка, 17.50 Паперове життя, монольог. 18.00 Актуальна гутірка. 18.10 Спорт по містах і містечках. 18.20 Хвилина Невідомського, гр. пл., 18.35 Літер. нарис: Забутий тернопільський бард. 18.50 Актуальна гутірка. 19.00 Чи і як книжка виховує дітй. 19.20 Мала орхестра, 20.00 Концерт давньої музики, вступне слово, орх., хор. Ол. Михаловський бас; у перерві в год. 20.45 Вечірній денник. Актуальна гутірка, 21.50 Для розривки, гр. пл.. 22.30 Поезія січневого повстання, 22.45 Танкова музика; у перерві в год. 22.55 Останні вістки.

Середа. 20. січня 1937.

6.30 Ранішній денник. 7.25 Програма на днині. 7.30 Концерт малої орх., 11.30 Для шкіл: Цікаві й веселі вірші для дітей. Ст. Темерсона. Музика з гр. пл., 11.57 Сигнал часу. 12.03 Популярна музика, орх., 12.40 Полудневий денник. 12.50 Оборона родинного дому перед газовою атакою. 14.30 Оперетковe попурі з гр. пл., 15.00 Господарські вістки. 15.15 Реклямовий концерт. 15.30 Львівські біжучі вістки. 15.35 Оперетков! парафрази, гр. пл., 15.45 Технічна скринька. 15.55 Кілька фокстротів, гр. пл., 16.10 Авд. для дітей: Чим є твій татко? Пекарем. 16.25 Концерт орх., 17.00 Про потребу та ролю воєнної фльоти. 17.15 Концерт солістів: Ол. Беликов спів; віольонч., форт., 17.50 Образок із життя містечка. 18.00 Актуальна гутірка. 18.10, 18.15 Спортові вістки, 18.20 Вальси Івана Штравса, гр. пл., 18.40 Загальна скринька, 18.50 Не марнуймо часу й молодости, 19.00 „Двобій Довейка з Домейком" опов. Мельх. Ваньковича. 19.20 Мікрофони на пробі опери. **19.40 Мішаний концерт: Квартет жіночих реверлерсів: В. Балтарович: Дід, баба і курочка риба, Сільське господарство, Сонце заходить. Стеценко: Вечірня пісня. Балтарович-Лужницький: Я і ти. А. Курдидик-А. Рудницький: Останній лист;** форт. твори Штравса, 20.20 „Велика журба малої пані" скеч Куртліна, 20.35 Хвилина бюро студій. 20.45 Вечірній денник. 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Оповідання про Шопена: Зима на Майорці. в супр. форт., 21.40 Е. Шосон: Подвійний концерт на скрипку та форт. оп. 21. д-дур. 22.20 Танкова музика у вик. малої орх.; у перерві в год. 22.55 Останні вістки. 23.00 Танкова музика з гр. пл.

Четвер, 21. січня 1937.

6.30 Ранішня авдиція. 6.33 Руханка, 6.50 Музика з гр. п., 7.15 Ранішній денник. 7.25 Програма на днині. 7.30 Трохи інформацій. 7.35 Ранішня музика. 8.00 Авдиція для шкіл. 11.30 Поранок фільгармонії для молоді всед. шкіл. 11.57 Сигнал часу. 12.03 Хвилина Мендельсона з гр. пл., 12.40 Полудн. денник, 12.50 Самоосвіта. 14.30 Концерт бажань, 14.57 Господарські вістки. 15.15 Орбіс говорить. 15.18 Забуті пробосники, скеч. 15.25 Рекляковий концерт. 15.30 Львівські біжучі вістки. 15.35 Легка музика. 15.55 Куток гумору. 16.05 Муз. казка, гр. пл., 16.20 Хвилина питань, гутірка для старших дітей. 16.35 Забуті пісні, хор. 17.00 Платна праця терміналорів і безробіття. 17.15 Моцарт: Квінтет ц-дур. 17.50 Про книжку В. Львова: Географія в калейдоскопі. 18.00 Актуальна гутірка. 18.10 Сніговий комунікат. 18.13 Спортові вістки. 18.20 Бетовен: Місячна соната, гр. пл.. 18.35 Кооперація в краю та у закордоні. 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Театр Уяви: Невідомий рапсод. Ян. Стемповського, 20.30 Містечко Каптули. 20.45 Вечірній денник. 20.55 Актуальна гутірка. 21.00 М. Солтис: Квартет солісти. 21.45 Танкова музика орх., 23.00 Концерт у вик. орх.

Радіокутик.

ПОЛІПШЕННЯ РАДІОВОГО ВІДБОРУ

Назагал говорять, що для доброго відбору вистачить відповідний радіоапарат та добрий голосник. На жаль, це не все. Коли йде про можливо більш природне відтворення авдиції, то добрий приймач і добрий голосник є правда необхідними, бо крім цього маємо цілий ряд інших, які торкаються „слухальности" кімнати де є уставлений радіоапарат. Під „слухальністю" треба розуміти комплекс акустичних властивостей даної кімнати, на які складаються: „абсорбція" і „рефлексія" звуку та час його „занику".

Щоб зорієнтувати читача в значінні таких термінів, пояснимо коротко, що кожен з них означає. „Абсорбція" полягає в тому, що голосові хвилі, які виходять від джерела звуку, в більшім або меншім ступні всякають в предмети довкола. Гладкі, тверді предмети відзначаються меншою здібністю „абсорбції", ніж мягкі і нерівні.

В тісному звязку з „абсорбцією" знаходиться „рефлексія" звуку. Вона означає, що невсякнені частини, голосових хвиль відбиваються від предметів. Таким чином, предмет, який добре „ковтає" звук, відбиває лише невелику частину голосових хвиль. Слід звернути увагу на те, що відбиті голосові хвилі так довго блукають у просторі — при чому очевидно підлягають ослабленню — поки остаточно не всякнуть.

Тепер лишається ще обговорити проблему „загину" звуків. Тривання „загину" рахується від часу виходу голосової хвилі з джерела звуку аж до часу, коли цілком всякне звук, який тимсамим робиться нечутним. „Заник" звуку знаходиться, таким чином, у тісному звязку з „абсорбцією" і „рефлексією". Коли абсорбція" є така сильна, що цілий звук швидко всякає і, внаслідок цього не відбувається відбиття звуку, тоді відбір є слабий і безбарвний. Навпаки, коли „абсорбція" є мала, тимсамим відбиття є велике, тоді час „занику" буде так довгий, що природність відбору є виключена. І лише в випадку, коли „абсорбція" і „рефлексія" відповідно взаємно рівноважаться так, що дістаємо властивий час „заникання", маємо відбір пластичний. Слід звернути увагу, що напр. музика органів вимагає для пластичности звуку значно довшого часу „занику" голосової хвилі, ніж живе слово. Навпаки, довше тривання „занику" причиняється до того, що живе слово робиться незрозуміле і нудне, тоді як органова музика увидатнює свою красу.

Неодин читач скаже тепер, що все це є дуже добре, але недоцільне, бо трудно змінити форму власної кімнати з метою відповідного пристосування її до радіового відбору.

Це так, але замісць зміни форми кімнати можемо багато осягнути коли якслід уставимо голосник. Практично уставлення голосника є стисло звязане з властивим добором відповідного акустичного пункту в кімнаті, що має більше значіння, ніж звичайно приписується. В практиці найкращий приймач і найдосконаліший голосник не будуть якслід використані, коли їх не уставимо відповідно під акустичним оглядом. Це не так трудно, як спочатку здається, і певні заходи в цьому напрямі можуть оплатитися.

Обговоривши коротко підставові засади акустики, можемо тепер у кількох словах вияснити їх практичне застосування.

Передовсім треба згадати про одну дуже важливу річ: голосник треба умістити в куті кімнати, а не в половині стіни, і то для того, щоб він міг віддати на більш менш рівномірну щодо ширини, просторінь. Крім того вісь голосника повинна бути звернена в напрямі якогось гальмуючого і протидійного відбиттю предмет (напр. завіси, портієри). Коли це неможливо, треба у протилеглому куті кімнати поставити якусь мебель, але не гладку, тільки якнайбільш з гострими кантами і пофалдовану. Перестерігання цієї умовини запевнить нам найбільш натуральний відбір ніж у випадку, коли ми не звертаємо уваги на те, щоб голосник був уміщений в належному місці.

Крім того треба звернути увагу на те, щоб голосник був уставлений бодай на висоті одного метра над підлогою (та ліпше ще вище). По того, хто дбає про високу якість відбору, той повинен набути для свого голосника недорогий так зв. звуковий екран.

ОПОВІСТКИ.

Звичайні Загальні Збори Т-ва „Українська Бесіда" у Станиславові відбудуться дня 23. січня ц. р. в год. 18-ій у власнім льокалі зі звичайним порядком дня. — **Виділ.** 135

НАУКА

НОВОЧАСНА система крою шиття моделювання гардероби жіночої дитячої, білля „Патрон Експрес" проф Левапського вчить в найкоротшім часі Львів, Сикстуська 21. II. 140 1—10

КУПНО-ПРОДАЖА

ЗОЛОТІ та срібні вироби, перстенці, шлюбні обручки тощо продає дешево славнозвісна католицька фірма **ІВАН ЗЕЛЬТЕНРАЙХ,** Львів, площа Марійська ч. 5. Полагоджує всякі направки. 3032 18-30

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

АГЕНТІВ ПОРТРЕТОВИХ на небувалих дотепер умовинах шукає портретове Заведення „Renesans", Kielce, Focha 14. Спеціяльність портрети „Semi-Email" фотографічні новини. Жадати проспектів. Просимо листуватись в польській мові. 128 36

МЕШКАННЯ

3 ГАРНІ ПОКОЇ, передпокій, кухня, повний комфорт, городчик. Професорська Кольонія при трамваю. Відомість у адміністратора „Трансакція" Длугоша 1. 137 1—3

ПОКІЙ, передпокій кухня 35 золотих. Професорська Кольонія винаймає управитель: Длугоша 1, „Трансакція". 137 1—3

РІЖНІ

ФІРАНКИ найбільший вибір, дешева виробня ВАНК пл. Марійська 6. 3310 6—6

НА КАРНАВАЛ убрання візитові смокінгові, фракові, випозичає. Ціни низькі. **Коллонтая 10. Тел. 215.37.** 2 7—10

СРІБЛО, ГОДИННИКИ купуйте дешево у фірмі Розлажевський Академічна 2. (Готель Жорж). Взагалі годинникарсько-ювилерські робітні. 26 ...

ЛІКАРСЬКА ПОМІЧ

Спеціяліст недуг внутрішніх і дитячих

Д-р Л. Фрідман

ординує тепер

ЛЬВІВ ВУЛ. ГОРОДЕЦЬКА Ч. 87

(мешкання бл. п. Д-ра Габля)

Бідним даром вівторок 8—9.

121 Кварцева лямпа, щеплення. 2-6

ОГОЛОШЕННЯ.

як нова по заложенню нових частин (направі)

У ФІРМІ

МЕХАНІКА

Т. ІВАНИШИН ГОРОДЕЦЬКА 23

ТЕЛ. 246-85

У Станиславові 1—2

чеше, стриже та голить

єдиний український фризієрський сальон

Потоцького 3 (напроти катедри).

ВАЖНИЙ ДО 20. І. 1937.

КУПОН на безплатний

ФЛЯКОН ВИБАГЛИВОЇ ВОДИ КОЛЬОНСЬКОЇ при купні 7-ох знаменитих, модерно виконаних поживків до голення „САЛЬФЕРС" за 1-го зол., які перевищують всі вироби із цієї ділянки

Перфумерія С. Федера

СИКСТУСЬКА 7

Філія КОПЕРНИКА 15а

Увага: Тільки за зворотом цього купону.— Хто раз попробує — не пожаліє

SZACH ВАРШАВА.

Незрівняний в якості пудер і крем

ЯПОНСЬКИЙ БІЛИЙ БОЗ

завдяки якому стає пера

ОКСАМИТНО МАТОВА

Ціна коробки з пушком зол. 1.25.

2910 16—?

Рік основ. 1904. Телефон 213-05.

ВИРІБ і ВЕЛИКИЙ СКЛАД КОРСЕТІВ, ЧЕРЕВНИХ ПОЯСІВ і НАГРУДНИКІВ

по найновіших париських і брюсельських кроях.

Я. ШРАЙБЕР

ЛЬВІВ. ГЕТЬМАНСЬКА 6.

Ціни фабричні. 9—10

(НЕ ФАРБА) привертає сивому волоссю первісний **колір**

ЗНАЧКИ ДЛЯ ПСІВ.

КОВТКИ ДЛЯ ТВАРИНИ

ТАБЛИЧКИ НА ВОЗИ

виробляє фірма 3319 10-?

Андрій Берлінський

ЛЬВІВ. ШЕВЧЕНКА 11.

Приписові друки і книжки до ужитку часописів

які кожне видавництво мусить віднести з новим роком для почтового уряду можна купити в Адміністрації „Діла" Львів, Ринок 10. Для провінції висилаємо за післяплатою.

Ціни друків

Zawiadomienie wysyłkowe 1 пр. 6 сот.

Gazetowa książka nadawcza оправлена (130 карток) зол. 2.50

Książka rozsyłkowa на 480 урядів, оправлена зол. 2.50, на 960 урядів оправлена зол. 5.—

КІР

Львів, Устрицького 6

Тел. 280-33

Станиславів, 3-го Мая 4. II п.

ПЛЯЧИ БУДОВИ

40 6—?

Фортепіяни, піяніна

першорядних марок нові й оказійні.

Догідні кредитові умовини

Новацький

Львів, Пілсудського 17

Тел. 235-21.

2620 20-38